

2000
6000
10000
10000
10000
20000
20000
10000

88000

3500

3500
5550
7300
5500
10000
~~40000~~
30000
2436
8800

80

நா. சுந்தரலிங்கத்தின்

அபசாரம்

ஓரங்க நாடகம்

பதிப்பாசிரியர்கள்

கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழித்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், வந்தாறுமுலை

திரு.கயிலைநாதன் திலகநாதன்
விரிவுரையாளர், நாடகத்துறை
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

நூல் : அபசுரம்
 விடயம் : நாடகமும் அரங்கியலும்
 ஆசிரியர் : நா.சுந்தரலிங்கம்
 பதிப்பாசிரியர்கள் : கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
 : திரு.கயிலைநாதன் திலகநாதன்
 பதிப்பு : செப்டம்பர் 2007
 பதிப்புரிமை : சுந்தரலிங்கம் அமிழ்தன்
 வெளியீடு : ஜனனி வெளியீட்டகம்
 புதுவளவு, பொலிகண்டி, வல்வெட்டித்துறை
 அச்சு : குமரன் அச்சகம் மின்னஞ்சல்: kumbh@slt.lk
 விலை : 100/-

Title : Abasuram
 Subject : Drama & Theatre
 Author : N.Sundaralingam
 Editors : Dr.Mrs.Ammankili Murugathas
 Mr.Kailainathan Thilaganathan
 First Edition : September 2007
 Copy Right : Suntharalingam Amilthan
 Publiehers : Jananee Publishers
 Puthuvalavu, Polikandy, Valvettiturai
 Printers : Kumaran Press (Pvt) Limited
 Price : 100/-

பதிப்புரை

இலங்கையின் நாடக ஆளுமைகளில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வகித்தவர் அமரர் நா.சுந்தரலிங்கம் அவர்கள். அவர் ஒரு நடிகர், நெறியாளர், நாடக எழுத்தாளர் அவரது 'அபசரம்' என்ற இந்த நாடகம் "நாடகம் நான்கு" என்ற தொகுதியில் 1980இல் நடிகர் ஒன்றியத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் இந்நாடகம் மீள் அச்சு செய்யப்படவில்லை. நா.சுந்தரலிங்கத்தின் "அபசரம்" நாடகத்தின் சிறப்பான தன்மையையும் வேறுபட்ட அளிக்கை முறையையும் கருதி க.பொ.த உயர்தரவகுப்புக்கும் பாடமாக்கப்பட்டுள்ள இந்த வேளையில் இதன் மீள்பதிப்பு அவசியமாகின்றது.

"நாடகம் நான்கு" தொகுதிக்கு காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அளித்த முன்னுரையிலே "... ஆற்றலும் அழகும் அமைந்த படைப்புகள் யதார்த்தமான சமுதாய நிகழ்வுகளைப் பற்றுக் கோடாய்க் கொண்டே முகிழ்க்கின்றமை தெளிவாகும். இத்தொகுதியிலுள்ள நாடகங்களுக்கும் இவ்வடிப்படை உண்மை பொருந்தும். 'கடுழியம்' 'காலம் சிவக்கிறது' என்பனவும் சுந்தரலிங்கத்தின் 'விழிப்பு', 'அபசரம்' முதலியனவும் நம்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றின் சிலகால கட்டங்களை மையமாகக் கொண்டு விரிந்த கற்பனைகளேயாம். நாடகப் பெயர்களே குறியீட்டுப் பொருண்மையில் அமைந்து ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு தளங்களிலும் சென்று பொருள் பயக்கும் பண்பு உடையனவாயிருத்தலும் கவனிக்கத்தக்கதே. பாராளுமன்ற அரசியலின் போலித்தன்மை, கட்சி முறைகளின் வறுமை, வர்க்க முரண்பாடுகளின் உண்மை, போராட்டங்களுக்கான இன்றியமையாமை என்பன இந்நாடகங்கள் உணர்த்தும் மெய்ப்பொருள்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இந்நாடகத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், மாணவருக்கான தேவையையும் கருதி திருமதி சுந்தரலிங்கத்திடமும், அவரது மகன் சுந்தரலிங்கம் அமிழ்தனிடமும் அதனை வெளியிடுவதற்கான அனுமதியை வேண்டி நின்றபோது மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு பெருமனதுடன் ஒப்புக் கொண்டனர். அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதித்தரும்படி கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத் தலைவர், பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு-

விடம் கேட்டபோது பெருவிருப்புடன் ஒப்புக்கொண்டவர். அவர் அமரர் நா. சுந்தரலிங்கத்தின் நண்பர்.

அந்த வகையில் இந்நூலுக்கான முன்னுரையை எழுதுவதற்கு அவரே முற்றிலும் பொருத்தமுடையவர். அவருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மேலும் இதனைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுதவிய குமரன் அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
திரு.கயிலைநாதன் திலகநாதன்

முன்னுரை

அபசரம்: அனுபவத்தினுடாகச் சில குறிப்புகள்

அபசரம், மறைந்த நாடகக் கலைஞர் நா.சுந்தரலிங்கம் எழுதிய நாடகமாகும். பலதடவைகள் இந்நாடகம் மேடையேற்றம் கண்டுள்ளது.

நா.சுந்தரலிங்கம் ஈழத்து நவீன நாடக மரபின் முன்னோடி மாத்திரமன்று அம்மரபை உருவாக்கியவர்களுள் முக்கியமானவரும் கூட. "சந்தா" என்றுதான் நாம் அவரை அழைப்போம். 1962களில் அவருடைய உறவு எனக்கு வாய்க்கிறது. அப்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேரா. சரத்சந்திரா, பேரா.வித்தியானந்தன் ஆகியோர் ஈழத்தின் சிங்கள - தமிழ் கூத்துக்களை மீளாக்கம் செய்து கொண்டிருந்தனர். பேரா.வித்தியானந்தனின் கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், இராவணேசன் ஆகிய நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரம் தாங்கி நடிக்கும் வாய்ப்பு, பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த எனக்கு அன்று வாய்த்தது. அந்நாடகங்களுக்கு ஒப்பனை செய்ய சுந்தாவை பேரா. சிவத்தம்பி கொழும்பிலிருந்து அழைத்து வந்திருந்தார். (சந்தா அப்போது கொழும்புப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான மாணவனாயிருந்தார்.)

1962ல் சுந்தாவுடன் ஆரம்பித்த அவ்வுறவு நாடக மூலம் நெருக்கமாகி அவர் இறக்கும் வரை நெருக்கமாகத் தொடர்ந்தது.

கொழும்பில் இருந்ததன் காரணமாகச் சுந்தாவுக்கு நவீன சிங்கள நாடகப் பரிச்சயமும், சிங்கள நாடகக்கலைஞர் உறவும், மேற்கு நாட்டு நாடகப் பரிச்சயமும் சாத்தியமாயிற்று. ஜேர்மன் கலாசார நிலையம் அன்று நடத்திய நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கலந்து நாடகப் பயிற்சிகளும் அவர் பெற்றிருந்தார்.

அன்றைய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினது ஆதரவாளனாகவும், செயற்பாட்டாளனாகவும் இருந்ததுடன் கம்யூனிஸ்டு இடதுசாரிக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்டவராகவுமிருந்தார். இவற்றின் செல்வாக்குகளை அவரது நாடகங்களிற் காணலாம். சுந்தா எழுதிய நாடகங்கள் இரண்டு. ஒன்று அபசரம், மற்றது விழிப்பு. தாம் எழுதிய இவ்விரு நாடகங்களையும் அவரே நெறியாள்கை

செய்ததுடன் அவற்றில் பாத்திரமேற்று நடித்துமிருக்கிறார். இவ்விரு நாடகத் தயாரிப்புகளிலும் எனக்கும் தொடர்புண்டு. சுந்தாவின் நெறியாள்கையை- நாடகத் தயாரிப்பை அருகிலிருந்து பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் இவற்றால் எனக்கு வாய்த்தது.

சுந்தரலிங்கம்

சுந்தா - யாழ்ப்பாணம் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பயின்றவர். பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொழும்பிலேயே 1980கள் வரை வாழ்ந்தவர். நவீன நாடக அறிவை தமது கல்விகேள்விகளினாலும் பயிற்சியாலும் செயற்பாடுகளினாலும் பெற்றுக் கொண்டவர். கூத்தாடிகள் என்ற நாடகக் குழுவினை 1965களில் உருவாக்கி அதன்மூலம் நல்ல நாடகங்களைக் கொழும்பு வாழ் ரசிகர்கட்கு அளித்தவர். பகிடியாகவும், பல்சுவைக் கதம்பமாகவும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட தமிழ் நாடகங்களை நாடக இலக்கணத்திற்கியையக் காத்திரமானதாக்கி தலைநகரில் தமிழ் நாடகங்களுக்கு மதிப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர்களுள் முக்கியமானவர்.

1970களில் கூத்தாடிகள் (சுந்தரலிங்கம், சிவானந்தன்), அரங்காடிகள் (தாசிசியஸ், சிவபாலன்), மட்டக்களப்பு நாடக சபா (மௌனகுரு, வடிவேல், கவிஞர் சுபத்திரன்), நெல்லியடி அம்பலத்தாடிகள் (இளைய பத்மநாதன்) போன்ற வடக்கு, கிழக்கு நாடக நிறுவனங்களை ஒன்றிணைத்து கொழும்பில் நடிகர் ஒன்றியம் என்ற நாடக அமைப்பு உருவாக மூலகாரணமாக நின்றவர். இவருக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கி உறுதுணையாக நின்றவர் பேரா.கைலாசபதி. மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு அமைப்புகளும் காத்திரமான நாடகங்களைச் செய்த அமைப்புகள். சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தமது நாடக உள்ளடக்கமாகக் கொண்டவை.

நடிகர் ஒன்றியம்

நடிகர் ஒன்றியத்தின் நாடகப் பணிகள் 1970களில் ஈழத்து அரங்க வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பணிகளாகும். அவற்றை நாம் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்:

- i காத்திரமான நாடகங்களை மேடையேற்றியமை.
- ii சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட முற்போக்கு நாடகங்களை அளித்தமை.

- iii புதிய நாடக வகைகளை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தமை.
- iv நாடக ரசிகர் அவை ஒன்றைத் தோற்றுவித்து ஒழுங்காக நாடகத்திற்கு வரும் குழுவை உருவாக்கியமை.
- v நாடகப் பார்வையாளரிடம் நாடக இரசனைத் தரத்தை உயர்த்தியமை.

1970களின் ஆரம்பத்தில் இவ்வண்ணம் ஒரு சிலிர்ப்பு ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் ஏற்பட சுந்தரலிங்கம் காரணமானார். இவரின் நெருங்கிய நண்பர் சிவானந்தன். சுந்தா - சிவா என்ற இரட்டையர் பெயர் அன்று, பிரசித்தமான பெயர்கள். இவர்கள் இருவர்களினதும் நாடக வழிகாட்டி பேரா.சிவத்தம்பி.

சுந்தாவின் நாடக ஆக்கமுறைமை

சுந்தரலிங்கத்தின் நாடக ஆக்க முறைமையை இரண்டாக வகுக்கலாம்.

1. அவரது எழுத்துருவாக்கம்
2. அவரது மேடையுருவாக்கம்

சுந்தா 'அபசரம்', 'விழிப்பு' என்று இரண்டு நாடகங்களை எழுதினார். அபசரம் அபத்த நாடகமன்று. அபத்த நாடகப் பாணியிலமைந்த ஒரு நாடகமாகும். மேற்கு நாடுகளில் அபத்த நாடகங்களை எழுதியோரின் நோக்கும் போக்கும் வேறு. அவர்களின் நோக்கம் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாகவும் அபத்தமானதாகவும் போய்விட்டதைக் காட்டுவதுடன் கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கு உதவும் மொழியும் உரையாடலும் வெறும் சம்பிரதாயமாகவும் சத்தற்றும் அர்த்தமற்றும் போய்விட்டமையைக் காட்டுவதும் ஆகும். ஆனால் சுந்தரலிங்கம் வாழ்வை அப்படிக் காட்டவில்லை. அபத்த நாடக உத்தியைக் கையாண்டு, ஓர் அரசியற் செய்தியைக் குறிப்பாய் உணர்த்துகிறார். ஏமாற்றப்படும் மக்கள் தாம் ஏமாறும் தன்மையை உணர்ந்து அதிலிருந்து வெளிவந்து சகல காரியங்களையும் தாமே செய்யும் வல்லமை பெறவேண்டும் என்கிறார்.

'விழிப்பு' ஓர் ஒயிலாக்க நாடகமாகும். யதார்த்தப் பண்பும், யதார்த்தத்திற்கு மாறான பண்பும் கொண்ட ஒரு நாடகமாகும். பிர. டின் காவிய அரங்கின் தமிழ்மயமாக்கம் அது. வேலையற்ற இளைஞர்கள், வேலையில்லாமைக்கான காரணம் சமூக

பொருளாதார அமைப்பில் தங்கியுள்ளது எனக்கண்டு சமூகத்தை மாற்றப் போராடும் தொழிலாளி வர்க்கத்துடன் இணைந்து போராட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கருவாகக் கொண்ட நாடகம் அது.

இரண்டு நாடகங்களிலும் இரு பொதுப் பண்புகளைக் காணலாம்.

ஒன்று, இரண்டும் மேற்கு நாட்டு அபத்த நாடகம், (Absurd Theatre), காவிய அரங்கம் (Epic Theatre) என்பனவற்றை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய வடிவங்கள். அறிமுகப்படுத்துகையில் அப்படியே மேற்கத்தைய முறையில் ஒப்புவிக்காமல் சற்றுமாற்றி தமிழ் மரபுக்கு ஏற்றவகையில் தமிழ்மயப்படுத்தி அளித்த நாடகங்கள்.

இரண்டு, இவ்விரு நாடகங்களும் சுரண்டப்படும் மக்களையும், வேலையில்லா - மாணவர்களையும் அதற்கான காரண காரியங்களையும், அவர்களின் போராட்டங்களையும், சமூக மாற்றத்தின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தும் நாடகங்கள்.

சுந்தரலிங்கத்தின் நெறியாக்க முறைமை

அவர் நாடகத்தை மேடைக்காக உருவாக்குவது, பார்க்க அருமையாக இருக்கும். அங்குதான் ஒரு நாடகக் கலைஞனைக் காணமுடியும். நாடகக் களப் பயிற்சி, பாத்திரத் தெரிவு, பாத்திரப்பயிற்சி, வாசிப்புப் பயிற்சி, மேடை நிலைகள், மேடை அசைவு, நடிப்புப் பயிற்சி, ஒத்திகைகள், இசை ஒத்திகை, ஒளி ஒத்திகை, வெள்ளாடுப்பு ஒத்திகை என்பனவற்றைக் காலக் கிரமப்படி திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைத்துச் செயற்படுவார். ஒத்திகைக்கான திகதிகள், நேரங்கள், இடங்கள் என்பன நாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் அனைவருக்கும் ஏற்கனவே கொடுபட்டுவிடும்.

நெறியாளருக்கான எழுத்துப் பிரதியொன்று சுந்தாவிடம் இருக்கும். மூலப்பிரதியிலிருந்து அது மிகவும் மாறானதாயிருக்கும். அப்பிரதியில் மேடை, மேடைப்பிரிவு, மேடையில் பாத்திரம் நிற்கும் நிலைகள், மேடை அசைவு, மேடைப் பொருட்கள், மேடைநிலை, பாத்திரங்களின் உரையாடல்களில் ஏற்படும் அழுத்தம், ஏற்றம், இறக்கம், ஒலியமைப்பு, ஒளியமைப்பு, இசை என்பன போன்ற அந்நாடகத்திற்குரிய சகல குறிப்புகளும் அடங்கியிருக்கும்.

மேடை அமைப்புகளை காட்போட்டினாலும், நெஜிபோமினாலும் சிறு சிறு உருவங்களாக்கி (Miniature Form) தனித்தனியாக வைத்திருப்பார். அவற்றைக் காட்டி விளக்குவார். இவை மேடை பற்றிய ஒரு பொதுக் கருத்தை நடிக்கட்கும், நாடக உருவாக்கலில் ஈடுபடும் கலைஞர்கட்கும் தரும்.

நாடக மேடையேற்றத்திற்கு முன்னர் அவர் மனதில் அந்த நாடகம் ஒருவகையில் மேடையேறி முடிந்திருக்கும். தானே எழுதிய நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்ததோடு பிறரின் நாடக எழுத்துருக்களையும் நெறியாள்கை செய்தார். அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை முருகையனின் சொந்த ஆக்கமான 'கடுழியமும்', மொழிபெயர்ப்பான 'இருதுயரங்கள்' லுமாகும்.

கடுழியத்தினை சுந்தா கூத்தாடிகள் குழு சார்பில் 1970ல் நெறியாள்கை செய்து மேடையிட்டார். 'கடுழியம்' சுரண்டுபவர்களுக்கு எதிரான உழைப்பாளர் போராட்டங்களை, அவர்களின் வெற்றிகளை மையக்கருவாகக் கொண்ட நாடகம். இந்நாடகம் எழுத முருகையனுக்கு சுந்தரலிங்கம் சிலமேடை ஆலோசனைகளை வழங்கினார். இந்நாடகத்தின் தயாரிப்பும், மேடையைக் கையாண்ட முறையும், மோடியுற்ற முறையிலமைந்த நடிப்பும், ஊமங்களும், நாடக அளிக்கை முறைமையும் சுந்தாவை ஆற்றல் நிறைந்த நெறியாளராகக் காட்டின. அன்றைய கால கட்டத்தில் இலங்கையின் இருமொழிகளிலும் வெளிவந்த நாடகங்களுள் சிறந்த நாடகம் என்ற பாராட்டையும் இது பெற்றது.

இதனைவிட முருகையன் மொழிபெயர்த்த 'இரு துயரங்கள்' என்ற நாடகத்தையும் இவர் நெறியாண்டார். 1970களில் இதனைக் கொழும்பில் மேடையேற்றினார். அதில் இரண்டு பாத்திரங்களில் சுந்தரலிங்கமும் சிவானந்தனும் நடித்ததாக எனக்கு ஞாபகம். நைஜீரியாவில் இருந்து திரும்பியபின் சில காலம் சுந்தா சுமமா இருந்தார். நியம வழி அரங்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாமற் சென்று கொண்டிருந்தமை அவருக்குப் பெரும் துன்பத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. 1995ல் மீண்டும் அவர் 'இரு துயரங்களை' யாழ்ப்பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் மேடையிட்டார். அதில் ப.அகிலனும், ஜெயசங்கரும் நடித்திருந்தனர். வித்தியாசமான ஓர் அனுபவத்தை அந்நாடகம் ரசிகர்கட்கு அளித்திருந்தது.

1975ல் 'விழிப்பு' எனும் நாடகத்தை எழுதிய சுந்தா அதனைத் தாமே தயாரித்ததுடன் அதில் பிரதான பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கவும்

செய்கிறார். நான் கொழும்பு, வெள்ளவத்தையில் குடியிருந்த வீட்டின் மொட்டைமாடியிலேதான் விழிப்பின் ஒத்திகைகள் நடைபெற்றன. அந்நாடகத்தில் தாசிசியஸ், ஸ்ரீனிவாசன், இளையபத்மநாதன், சோ.தேவராஜா, பாலேந்திரா, திவ்வியநாதன் முதலான பின்னாளில் பிரபலம் பெற்ற நாடகமூக்கியஸ்தர்கள் இளைஞர்களாகப் பங்கு கொண்டிருந்தனர். மாலையில் 6மணிதொடக்கம் இரவு பத்துமணி-வரை ஒத்திகை நடைபெறும். சுந்தாவின் ஒழுங்குமுறைகளுக்குள் எல்லோரும் கட்டுப்படுவார்கள். 'விழிப்பில்' வேலையற்ற பட்டதாரிகள் கிளர்ந்தெழுந்து ஒருங்குதிகழ்வதை ஒரு கூத்தாட்ட-முறை மூலம் வெளிப்படுத்த எண்ணிய சுந்தா என் உதவியை நாடினார். தான் விரும்பிய காட்சிகளை விளக்கி அதற்கு ஏற்ப ஆடல் முறையினை என்னிடம் வேண்டினார். அனைவர்க்கும் பயிற்சி தந்து அக்காட்சியை உருவாக்க என்னை அனுமதித்தார். ஆட்டப் பயிற்சியின் போது தானும் அசைவுகளைப் பழகியதோடு அவ்வப்போது ஆலோசனைகளும் வழங்கினார். அக்காட்சி அந்நாடகத்தில் நன்றாக அமைந்ததுடன் நாடகத்திற்கு மேலும் வலுவும் ஊட்டியது.

அந்நாடகம் அம்முறை நடைபெற்ற தேசிய நாடகப் போட்டியிற் கலந்து கொண்டு பல பரிசில்களைப் பெற்றது. சிறந்த நடிகருக்கான விருது தாசிசியஸுக்கும், சிறந்த நெறியாளருக்கான விருது சுந்தாவுக்கும் கிடைத்தது. அத்தோடு சிறந்த நாடக விருதையும் அது பெற்றும் கொண்டது.

அபசுர அனுபவங்கள்

அபசுரத்தை சுந்தா 1965களில் எழுதிமுடித்தார். முருகையன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சிவானந்தன் போன்றோர் அவருக்கு இதில் ஆலோசனைகள் வழங்கினர். 1968ல் முதன்முதலாக இந்த நாடகத்தை கூத்தாடிகள் சார்பில் கொழும்பு ஹவ்லொக் நகர் லும்பினி அரங்கில் மேடையிட்டார். இதில் அருளராக இ.சிவானந்தனும் (சிவா), தியாகராக ச.சிவகுருநாதனும், பொதுவராக அ.தாசிசியஸும், புறொபெசராக க.யோகநாதனும், சிவாயராக ந.சுந்தரலிங்கமும், பிரச்சினையாக செ.பேரின்பநாயகமும் நடித்தனர். இதுபற்றிய விமர்சனங்களும், பாராட்டுக்களும் அன்று பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன.

சுந்தா நடிகர் ஒன்றியம் ஆரம்பித்தபோது நடிகர் ஒன்றியம் சார்பில் 1972ல் இந்நாடகத்தை மீண்டும் மேடையிட்டார். அது கொழும்புப் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதிமண்டபத்தில் மேடையேறியது. இதில் அருளராக சிவானந்தனும், தியாகராக இளைய பத்மநாதனும், பொதுவராக தாசிசியஸும், புறொபெசராக நா.சண்முகரத்தினமும் (இன்று நோர்வே ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்) சிவாயராக நா.சுந்தரலிங்கமும், பிரச்சினையாக சி.மௌனகுருவும் நடித்தனர்.

1970களில் நான் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலங்களில் சுந்தாவுடன் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. (1969ல் எனது சங்காரம் நாடகத்தையும் கூத்தாடிகள் சார்பில் கொழும்பில் மேடையிட உதவி புரிந்ததுடன் அதற்கு ஓரியமைப்பும் செய்தவர் சுந்தாதான்.)

அபசரம் பழகும் நாட்கள் ஆனந்தமாகக் கழியும். அந்த வசனங்கள் என்றும் எமைச் சிரிக்க வைக்கும். என்னிடம் சுந்தா பிரச்சினை எனும் பாத்திரத்தின் தன்மைகளைச் சொல்லி துக்கம், மகிழ்ச்சி, பயம், விரக்தி, சோகம், வெறுப்பு, வீரம் முதலிய அனைத்து பாவங்களையும் மாறி மாறி முகத்திற் காட்டியபடி வசனங்களை ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றும் சிக்கலான உணர்வைத்தோற்றுவிக்கும் ஆட்டமுறையுடன் மேடைப்பிரவேசம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். நான் பயிற்சியின் பின்னர் செய்து காட்டியதும் திருப்தியடைந்தார். தாசிசியஸ் பொதுவர் பாத்திரத்தை அழகாகச் செய்வார். தாசிசியஸ் நடிப்பிலும் சுந்தா சில ஆலோசனைகள் கூறுவார். சண்முகரத்தினம் அப்போது ஜப்பானில் Ph.D. செய்து விட்டுத் திரும்பியிருந்தார். நாடகம் அவருக்குப் புதிது. ஆனால் அவரை சுந்தா பிரமாதமாகப் பழக்கி எடுத்தார். இளைய பத்மநாதனும் சிவானந்தனும் அபத்தபாணியில் இணைந்து அசைந்து மேடைப் பிரவேசம் செய்ய ஆலோசனை கூறியவர் சுந்தா. அவர்கள் வருகை மிகக் கவர்ச்சியாக இருக்கும்.

இது சிரிப்புக்காக எழுதப்பட்ட நகைச்சுவை நாடகம் அல்ல. சிரிப்பை வரவழைக்கும் முயற்சியில் நடிகர் ஈடுபடக் கூடாது என்பதனை நெறியாள்கையின் போது அடிக்கடி நடிகர்களிடம் கூறி நிதானப்படுத்துவார்.

சுந்தாவின் சிவாயர் நடிப்பும், போலிச் சாமியார் ஒருவரின் உடல் மொழியும் பார்க்க அற்புதமாக இருக்கும். அது அவருக்கு ஒரு வெற்றிப்படைப்பு

1976களில் நாங்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்துவிடுகிறோம். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. அப்போது கொழும்பில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த நடிகர் ஒன்றியம் "விழிப்பையும்" "அபசுரத்தையும்" யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையிட ஏற்பாடு செய்கிறது. மேடைப்பொறுப்பாளராக B.B.C. சுந்தரலிங்கம் கொழும்பிலிருந்து குழுவோடு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். குழுவின் ஒரு பிரிவினர் யாழ்ப்பாணம் பலாலி வீதியில் நாம் குடியிருந்த வீட்டில்தான் தங்கியிருந்தனர். (அவ்வீடு இப்போது தரைமட்டமாகி விட்டது.)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், வீரசிங்கம் மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் அபசுரம் பெருவரவேற்புடன் மேடையேறுகிறது. அதிலும் 1973ல் கொழும்பில் நடத்த நடிகர்களே நடக்கிறோம். முதன்முறையாக யாழ்ப்பாண நாடக ஆர்வலர்கட்கு நான் பிரச்சினை பாத்திரமாக அறிமுகமாகிறேன்.

1983ல் சுந்தா யாழ்ப்பாணத்துக்கு நிரந்தரமாக வந்து விடுகிறார். அப்போது இலங்கையில் நடந்த பெரும் வகுப்புக் கலவரம் சுந்தாவையும் அவர் குடும்பத்தையும் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புலம்பெயர வைத்துவிட்டது. சுந்தாவின் மனைவியும் ஒரு நாடகக்கலைஞர். (வித்தியானந்தனின் நொண்டி நாடகத்தின் பிற்பாட்டுக் கலைஞர் அவர்.)

அப்போது நாடக அரங்கக் கல்லூரி உருவாகி குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் கீழ் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாடக அரங்கக் கல்லூரி அபசுரத்தைத் தமக்காக நெறியாள்கை செய்து தருமாறு சுந்தாவைக் கேட்டுக் கொள்கிறது. நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் வேண்டுகோளை ஏற்று அதன் ஆரம்ப முயற்சிகளில் அவர் ஈடுபடுகிறார். அப்போது அவருக்கு நைஜீரியாவில் உத்தியோகம் கிடைக்கிறது. தொடங்கிய வேலைகளைப் பாதியில் விட்டு விட்டு நைஜீரியா பயணமாகின்றார். போகுமுன் என்னிடம் அபசுரத்தை நெறியாண்டு மேடையேற்றும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விட்டுச் செல்கின்றார்.

கூத்துப்பாணியில் சேவை செய்த எனக்கு இந்த நவீன பாணி சற்றுப்புதிது. எனினும் சுந்தாவின் ஆலோசனைகளும், குறிப்புகளும் குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் உற்சாகமும், ஆதரவும் ஆலோசனைகளும் இப்பணியை முன்னெடுக்க எனக்கு உதவுகின்றன. கூத்துப்பாணி அசைவுகளுடன் சுந்தாவின் அபசுரத்தைவிட சிறிது வித்தியாசமான முறையில் நான் அதனை நெறியாள்கை செய்து உருக்கொடுத்தேன்.

அருளராக பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும், தியாகராக சுந்தரலிங்கமும் (இவர் வேறு), புறொபெசராக ருத்திரேஸ்வரனும், பொதுவராக சோ.தேவராஜாவும், பிரச்சினையாக கனகரத்தினமும் (வளநாடன்), புறொபெசராக அரசையாவும் நடிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் குழந்தை சண்முகலிங்கம் வீட்டிலும், பெரியபுலம் பாடசாலையிலும் தான் பயிற்சிகள் நடைபெறும். எல்லோரும் மகிழ்ந்து சிரித்துச் சிரித்து உருவாக்கிய நாடகம் அது. பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், அரசையா, ருத்திரேஸ்வரன், தேவராஜா அனைவரும் பண்பட்ட நடிகர்கள். பழைய மரபில் வந்தவர்களாயினும் நாடகக் கல்லூரிக் களப்பயிற்சி மூலம் புடம் போடப்பட்டவர்கள்.

முதல் மேடையேற்றம் நாடக அரங்கக் கல்லூரி சார்பில் 1982ல் யாழ் பல்கலைக்கழக மண்டபத்திலும் இரண்டாம் மேடையேற்றம் அதே ஆண்டு யாழ் றிம்மர் மண்டபத்திலும் மூன்றாம் மேடையேற்றமும் நான்காம் மேடையேற்றமும் 1983ல் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் நடைபெறுகின்றன.

1986ல் இதனை கைலாசபதி அரங்கில் மேடையேற்ற எண்ணினோம். அப்போது பிரச்சினையை சிதம்பரநாதன் நடிக்கவிருந்தார். நாடகம் ஆரம்பமாகவிருக்கிறது. நாட்டுப்பிரச்சினை காரணமாக அந்த நாடகம் அன்று ஒத்திவைக்கவும்பட்டது.

பார்வையாளர்களைச் சிரிக்க வைத்துச் சிந்திக்கவைத்த, உறைப்பான சில கருத்துக்களை உரைத்த நாடகம் அது.

நடித்தவர்கள் அனுபவம் மிக்கவர்களானமையினாலும் காத்திரமான எழுத்துருவைக் கொண்டதனாலும் புதியபடைப்பு அனைத்துமட்டங்களிலும் பெரு வரவேற்பைப் பெற்றது.

பின்னர் சோ.தேவராஜா இதனை 1990ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் மேடையிட்டார். அ.ரவி, தேவராஜா போன்றோர் இதில் நடித்திருந்தனர்.

1969 தொடக்கம் 1990வரை ஏறத்தாழ 20 வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக மேடை கண்ட நாடகம் இது. கூத்தாடிகள், நடிகர் ஒன்றியம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி என்ற முக்கியமான காத்திரமான நிறுவனங்களினாலும் முக்கியமான நெறியாளர்களினாலும் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகம் இது. 1969 தொடக்கம் ஈழத்தின் பிரபல்யம் மிக்க நடிகர்கள் பலர் பங்கேற்ற நாடகம் இது.

இத்தகைய பண்புகள் ஈழத்தின் மேடையேறிய ஏனைய தமிழ் நாடகங்களுக்கு கிடைத்திருக்குமா என்பது ஐயமே.

நண்பர் நா.சுந்தரலிங்கத்தின் மறைவு குறித்து நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் அவர் ஒரு இசைப்பார் இல்லாத இராகம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். உண்மைதான். இசைப்பார் இல்லை என்பதற்காக அந்த ராகம் இல்லாமற் போய்விடுமா? இப்போது ராகம் நூலுருவில் A/L மாணவர்களுக்குச் செல்கிறது. இசைக்கின்ற வல்லமையை நாடகமும் அரங்கியலும் பாடநெறியும் பயிற்சிகளும் A/L மாணவர்களுக்குத் தரும்.

அபசரத்தில் பங்கு கொண்ட கலைஞர்களிற் பலர் இன்றும் உயிரோடு உலவுகின்றனர். வயது முதிர்ந்த நிலையிற் பலர். அவர்கள் அனுபவத்தையும், இளைஞர் அறிவையும் திறனையும் பயன்படுத்தி இசைக்கப்படாமல் நின்றுவிட்ட சுந்தா என்ற ராகம் அபசரம் மூலம் மீண்டும் இசைக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இம் முன்னுரைகளை எழுதி முடிக்கும்போது எனக்குள் துளிர்க்கிறது. அது மனதிற்கு பெரும் மகிழ்ச்சியையும் பேராறுதலையும் தருகிறது.

G.C.E. O/L மாணவர் நன்மை கருதி நா. சுந்தரலிங்கத்தின் அபசரம் நாடகத்தினை பதிப்புச் செய்யும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமரி அ. முருகதாஸ் அவர்களுக்கும், யாழ்ப்பாணம் தேசியற் கல்வியற் கல்லூரி விரிவுரையாளரும் எனது மாணவருமான திரு. திலகநாதன் அவர்களுக்கும் எனது பராட்டுக்கள்.

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு

நுண்கலைத்துறை

கலை கலாசாரப்பீடம்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழம்

வந்தாறுமுலை

01. 10. 2007

சுந்தரலிங்கத்தின்

அபசரம்

ஓரங்க நாடகம்

முதல் மேடையேற்றம்

காலம் : 1968-12-11

இடம் : லம்பினி அரங்கு, ஹவ்வொக் நகர், கொழும்பு.

தயாரிப்பு : கூத்தாடிகள்

நெறியாட்சி : நா.சுந்தரலிங்கம்

நடிகர் : அருளர்: இ.சிவானந்தன்

தியாகர்: ச.சிவகுருநாதன்

பொதுவர்: அ.தாசீசியஸ்

புரொபசர்: க.யோகநாதன்

சிவாயர்: நா.சுந்தரலிங்கம்

பிரச்சினை: செ.பேரின்பநாயகம்

நடிகர்களுக்குச் சில குறிப்புகள்

1. இந்த நாடகம் மேற்கத்தைய அபத்த (Absurd) நாடக வகையின் சாயலைக் கொண்டது.
2. இது சிரிப்புக்காக எழுதப்பட்ட நாடகம் அல்ல. ஆகையால் சபையோரிடம் சிரிப்பை வரவழைக்கும் முயற்சியில் நடிகர் ஈடுபடக்கூடாது.
3. அவரவர் கொள்ளும் பாத்திரத்தை, பாத்திரத்தோடு ஒன்றி காத்திரமாக நடிக்க வேண்டும்.
4. அங்கச் சேட்டைகள், மற்றக் கதாபாத்திரங்களை அழுக்கும் நோக்கத்தோடு நடித்தல், "நக்கல்" வருவது போன்ற பேச்சுத் தொனி ஆகியவை தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
5. பேசும் வசனங்கள் யாவும் பேசப்படுவதில் நூற்றுக்கு நூறுவீதம் நம்பிக்கை உள்ளவர் போன்ற தன்மையோடேயே பேசப்பட வேண்டும்.
6. இத்தகைய கதாபாத்திரங்கள் பார்வையாளர் மத்தியில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் (அதுவே ஒரு நோக்காதலால்) சாதாரண கதாபாத்திரங்களை விட ஒரு படிமேலே நின்றே தொழிற்பட வேண்டும். இதற்குச் சிறிதளவு செயற்கைத் தன்மையைப் பேச்சில், அங்க அசைவுகளில் கூட்டவேண்டும்.
7. இத்தகைய செயற்கைத் தன்மை எந்நேரத்திலாவது அளவிற்கு அதிகமாகக் கூடாது. அவ்வாறு நடப்பின் கதாபாத்திரங்கள் "ஹாஸிய" கதாபாத்திரங்களாக மாறிவிடும். இந்நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
8. பேசப்படும் வசனங்கள் ஒவ்வொன்றும் பாவம், பாவனை ஆகியவற்றோடு சேர்த்தே பேசப்பட வேண்டும்.
9. "பிரச்சினை" சிறிது நேரந்தான் மேடையில் தோன்றுகிறார் என்றாலும், மிக முக்கியமான கதாபாத்திரம் இவர்தான். எல்லோருக்கும் கேட்கும்-படியாகவும் தெளிவாகவும் ஆறுதலாகவும் இரகசியம் சொல்லும் பாவனையிலும் இவரது வசனம் பேசப்பட வேண்டும். இவர் கூறுவதைக் கொண்டே பார்வையாளரின் கற்பனை உருவாக்கம் சரியான திசையில் திரும்புவதால் இப்பாத்திரத்தை நடிப்பவர் தன்பொறுப்பை உணர்வது மிக அவசியம்.
10. முதல் வாசிப்பின்போது வசனங்களுக்கு வசனம் பொருத்தமில்லாதது போன்றுதான் தோன்றும். ஆனால் அவற்றிடையே ஒரு பொதுத் தொடர்பு இழையோடியிருப்பதை எல்லா நடிகரும் உணர்தல் அவசியம்.
11. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நாடகம் முழுவதும் "பிரச்சினை" தவிர்ந்த ஏனைய நடிகர் பின்விசிறியைப் பார்க்கவோ அல்லது அது இருக்கும் உணர்வை வெளிக்காட்டவோ கூடாது. அவ்வாறு செய்யின் மேற்கொண்டு நாடகத்தை நடிப்பது அர்த்தமற்றதாகிவிடும்.

அபசுரம்

(ஓரங்க நாடகம்)

எதுவித முன்னறிவித்தலுமின்றி மண்டபத்து ஒளி விளக்குகள் மங்க ஆரம்பிக்கின்றன. மெல்ல மெல்ல மங்கி இருட்டு மண்டபம் முழுவதையும் கௌவிக் கொள்கிறது. இந்த இருட்டு பத்து வினாடிகள் வரை நீடிக்க அந்த இருளில் திரை நீங்கிக்கொள்கிறது. திடீரென்று ஒளி விளக்குகள் அங்கொன்று இங்கொன்றாக ஒளியை மேடைமீது பாய்ச்சி மறைகிறது. இவ்வாறு செய்யும்போது மேடைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருள்களை இரசிகர் அடையாளம் கண்டுகொள்ளாது இருப்பது முக்கியம், இது நடக்கும் போது பின்னணியில் குழம்பிய சத்தங்கள் தொலைவில் இருந்து கேட்பது போன்று தெளிவற்றுக் கேட்கின்றன. மீண்டும் மேடையை இருள் இரண்டு மூன்று வினாடிகளுக்குக் கௌவிக் கொண்டபின் ஓர் ஒளிப்பொட்டு மட்டும் கீழ் மேடை வலப்புறத்தில் தன் ஒளியைப் பரப்பி மெல்ல மெல்லப் பிரகாசமடைகிறது. இந்த ஒளிப்பொட்டின் நடுவே ஒரு மின்விசிறி கம்பீரமாக நிற்கிறது. அந்த மின்விசிறியின் நிறுத்தியில் "பிரச்சினை" என்று கட்டித் தொங்கவிடப்பட்ட மட்டை இரசிகரின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. விசிறிக்கு முன்னால் ஒரு சிறிய ஸ்ரூலும் அதில் காகிதக்கட்டொன்றும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில வினாடிகள் மௌனமாகக் கழிய, எங்கிருந்தோ ஒரு கடிகாரம் தான் விரும்பியமட்டும் அடித்து ஒய்கிறது. கடிகாரம் ஒய்ந்ததும் திடீரென்று மின்விசிறி இயங்க ஆரம்பிக்கிறது. சிறிய ஸ்ரூல்மீதுருந்த காகிதங்கள் பறக்க ஆரம்பிக்கின்றன. இப்போது கீழ்மேடை இடப்புறத்தில் மற்றுமொரு ஒளிப்பொட்டு தன் ஒளியைப் பாய்ச்சிப் பிரகாசமடைகிறது. இந்த ஒளிப்பொட்டின் நடுவே ஒருவர் நிற்கிறார். இவர்தான் பொதுவர். அவர் பார்வை ஸ்ரூலிலும் பறந்த காகிதங்களிலும் மாறி மாறிப் படிய, கலவரமடைந்த பாவம் முகத்திற் படிகிறது. ஐந்தாறு வினாடிகள் இவ்வாறு கழிய, ஸ்ரூலை நோக்கி அவர் மெல்ல அசைகிறார். அவர் இவ்வாறு அசைய ஆரம்பித்ததும் மற்றைய மின் விளக்குகளும் மேடைமீது தம் ஒளிகளைப் பாய்ச்சி மேடை முழுவதையும் பிரகாசமடையச் செய்கின்றன. இந்த ஒளியின் நடுவே இரண்டொரு ஸ்ரூல் அல்லது பிரம்புக்கதிரைகளும் அவற்றிற்கு எதிராக ஒரு நீளமான சிறு மேசையும் மேசைமீது ஒரு கண்ணாடிச் சாடி நிறைய நீரும் அதன் பக்கத்தே ஒரு கிளாசும் இருப்பது சபையோருக்கு நன்கு தெரிகிறது. கதிரைகளுக்குப்

பின்னால் ஒரு நெடிய ஸ்ரூல்மீது தொலைபேசி இருக்கிறது. இவற்றிற்குப் பின்னால் கறுப்புத் திரை தொங்குகிறது.

மின்விசிறிக்கு முன்னால் இருக்கும் சிறிய ஸ்ரூலை நோக்கி நடந்த பொதுவர், அதை அணுகியதும் கலவரமடைந்த முகத்தோடு அதை உற்று நோக்குகிறார். பின்னர் பறந்து மேடைமீது சிதறிக்கிடக்கும் காகிதங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பார்க்கிறார். துரிதமற்ற தளர்ந்த நடையோடு காகிதங்களைப் பொறுக்கி அடுக்கி மீண்டும் அவற்றை ஸ்ரூல்மீது வைக்கிறார். அவை மீண்டும் பறக்கின்றன. கலவரமும் துக்கச் சாயலும் அவர் முகத்தில் கூடுகிறது. தளர்நடை சற்று அதிகரிக்க, அவர் ஸ்ரூலை அடிக்கடி திரும்பிப் பார்த்தபடியே காகிதங்களைப் பொறுக்குகிறார். பொறுக்கிய பின்னர் மெல்ல ஸ்ரூலை நோக்கி நடந்து வந்து காகிதங்களை இரு கைகளாலும் பிடித்தபடியே ஸ்ரூலை உற்று நோக்குகிறார். பின்னர் கைகளிலே பிடித்திருக்கும் காகிதங்களை உன்னித்துக் கவனிக்கிறார். பின் ஸ்ரூலை ஐயத்தோடு நோக்கியபடி தயங்கித் தயங்கி காகிதங்களை அதன்மீது வைக்கிறார். அவை மீண்டும் பறக்கின்றன. இரு கைகளையும் மார்புக்குக் கிட்டக் கோர்த்துப் பிடித்தபடி வேதனையோடு மேல்நோக்கியவாறு அங்கலாய்க்கிறார். வேதனைக்குறிகள் அவர் முகத்திலே உக்கிரமாகப் படிய "இது நடந்திருக்கக்கூடாது" என்ற பாவனையில் அவர் தலை அங்குமிங்குமாகச் சில தரம் அசைகின்றது. இது ஓய, அவர் கண்கள் மீண்டும் சிதறிப் பறந்த காகிதங்களில் படிய ஆரம்பிக்கின்றன. கண்கள் அவற்றைப் பார்த்தபடியே இருக்க ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு அவரிடமிருந்து வெளிக் கிளம்பிக் காற்றோடு கலக்கின்றது. மெல்லத் திரும்பிப் பெரும் அதிர்வுக்குள்ளானவர் போல் பிரம்பு நாற்காலியொன்றில் அமர்ந்து இருகைகளாலும் தலையைத் தாங்கிக்கொள்கிறார். சோககீதம் மெல்ல இசைக்கிறது. தலையை நிமிர்த்துகிறார். கண்ணாடிச் சாடியிலே இருக்கும் நீரும் கிளாசும் அவர் கண்ணில் படுகிறது. இருந்தபடியே அசைந்து நீரைக் கிளாசில் ஊற்றிக் குடிக்கிறார். இந்த நிலையில் இருந்தபடியே திரும்பிக் காகிதங்களைப் பார்க்கிறார். எழுந்து உடையை இழுத்துச் சரி செய்கிறார். செயற்கையான ஒரு கம்பீரத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு மெல்ல ஆனால் மிடுக்காக நடந்து காகிதங்களைப் பொறுக்கி அடுக்குகிறார். ஒரு கை காகிதத்தைப் பிடித்தபடி நீண்டு தொங்க மற்றக்கை மேற்கோட்டின் பையில் தஞ்சமடைய முன்னர் கொண்ட செயற்கையான கம்பீரத்துடனே ஸ்ரூலை நோக்கி நடக்கிறார்.

ஸ்ரீலுக்கருகே வந்து நின்று அதிலே ஒரு அலட்சியப் பார்வையைப் படியவிட்டு அந்தப் பார்வையின் தொடர்ச்சியை சபையோரிடம் படிய விடுகிறார். திரும்பவும் ஸ்ரீலைப் பார்த்தபடியே பக்கவாட்டாகச் சரிந்து காகிதத்தை ஸ்ரீலம்மீது வைக்கிறார்.

அவை பறக்கின்றன.

அவரின் கம்பீரம், இறுமாப்பு சட்டெனக் கலைய, குனிந்து எஞ்சிய காகிதங்களை இரு கைகளாலும் அழுத்திப் பிடிக்கிறார். அவர் கைகளாலே காகிதங்களை அழுத்திப் பிடித்த போதிலும் அவை வெளிக்கிளம்பும் தன்மை சபையோருக்குத் தெரிகிறது. இப்போது சூறாவளியொன்று கிளம்புவது போன்ற ஒரு ஒலி பின்னணியில் மெல்லக் கிளம்பி வலுவடைகிறது. இந்த ஒலி கூடக்கூட பொதுவர் காகிதங்களை அழுத்துவது போன்ற பாவனையும் அவர் முகத்தில் காட்டும் வேதனைக் குறிகளும் கூடிக்கூடி கடைசியாக சூறாவளியின் பின்னணிச் சத்தம் உச்சநிலையில் இருக்கும்போது அதால் தள்ளப்பட்டவர் போன்று பின்னடைந்து செயலற்று நிற்கிறார். காகிதங்கள் பறந்து மேடையில் விழுகின்றன. பின்னணி ஒலியும் இவையோடு இசையக் குறைந்து மறைகிறது.

தளர்ச்சியும் முதுமையும் அவர் மேற்கவிய, பார்வையை மேலே செலுத்தி, சிந்தனை லயத்தோடு திரும்பி, பின்னாலே தொங்கும் கறுப்புத் திரையை அணுகிறார். அதனூடாக எதையோ வெறித்துப் பார்த்தபடி நிற்கிறார். நிலை அவ்வாறே இருக்கத் தலை மட்டும் திரும்பி மேடையிலே சிதறிக் கிடக்கும் காகிதங்களில் படிகிறது. மீண்டும் அவர் காகிதங்களைப் பொறுக்கத் தொடங்கும்போது கதவு மணி அலறுகிறது. பொதுவர் நின்று, கதவைத் திறக்கப் போகும்போது கடிகாரம் மூன்று முறை அடித்து ஓய்கிறது.

பொதுவர் கதவைத் திறக்கிறார். ஒருவரும் உள்ளே வராததால் வெளியே எட்டிப் பார்க்கிறார். பின்னர் கதவை மூடுகிறார். கதவடியில் நின்றபடியே ஸ்ரீலைப் பார்க்கிறார். திரும்பப் போகும் போது கதவு மணி மீண்டும் அலறுகிறது. கதவைத் தயக்கத்தோடு திறக்கிறார்.

அருளரும், தியாகரும் எதிரே நிற்கிறார்கள். அருளர் வேட்டி நஷனல் சாயலை ஒத்த உடுப்பும் கழுத்தைச் சுற்றிச் சால்வையும் போட்டிருக்கிறார். தியாகர் நிற லோங்ஸூம் கோர்ட்டும் "ரை" கட்டாது திறந்த கழுத்தோடுள்ள சேர்ட்டும் அணிந்திருக்கிறார்.

இருவரையும் கண்ட மகிழ்ச்சி முகத்தில் தோன்ற ஆனால் நடந்த நிகழ்ச்சியின் பாதிப்பிலிருந்து விடுபடாமல் அவர்களை உற்றுப் பார்க்கிறார் பொதுவர். இந்நேரத்தில்

அருளர் : (இராகத்தோடு) ஏமாத்திப் போட்டம்..... ஏமாத்திப் போட்டம்.... ஏமாத்திப் போட்டம் தானே...

தியாகர் : பொதுவர் பாவம்.... நல்லாய் ஏமாந்து போனார்.

அருளர் : அவருக்கு உதெல்லாம் நல்ல பழக்கம். என்ன பொதுவர்.

(சிரித்தபடியே இராகத்தோடு இருவரும்)

இருவரும் : ஏமாத்திப் போட்டம்..... ஏமாத்திப் போட்டம்..... ஏமாத்திப் போட்டம் தானே....

பொதுவர் : (இவர்களுடைய சம்பாஷணையைப் பொருட்படுத்தாமல் முன்னைய சோகம் முகத்திற்கு கவிய)

என்ன கெடுகாலமோ எனக்குத் தெரியாது. முந்தி எப்பவும் நடக்காத ஒரு பெரிய காரியம் எனக்கிப்ப நடந்து போச்சு. (பெருமூச்சு விடல்)

(அருளர் கலவரத்தோடு தியாகரைப் பார்க்க இருவரும் பொதுவரைப் பற்றியபடி)

அருளர் : ஓ..... பொதுவர்..... நீங்கள் இதுக்கெல்லாம்... ஓ..... ஓ..... அழக்கூடாது.... பாவம், வாருங்கோ.... (அழைத்தபடியே) மெல்ல... மெல்ல... இதிலை இருங்கோ.... ஆறுதல்.... ஆறுதல்.... உடம்பை அலட்டாதையுங்கோ.... நாங்கள் சும்மா பகிடிக்கு... (தியாகர் கண்ணாடிச் சாடியில் இருந்த நீரைக் கிளாசில் ஊற்றி பொதுவரிடம் நீட்டியபடியே)

தியாகர் : தெரியாதே.... எங்கடை வழக்கமான விளையாட்டுத்தான் பொதுவர். பொதுவர்.... இதைக் குடியுங்கோ.... ஒண்டுமில்லை. வெறுந் தண்ணிதான். குடியுங்கோ.... களைப்புக்கு நல்ல தாக சாந்தி. இந்த நேரத்திலை உங்களுக்குத் தரக்கூடியது இது ஒண்டுதான்.

(அருளர் கிளாசை தியாகரிடமிருந்து வாங்கித் தானே பொதுவருக்குப் பருக்குகிறார். அவர் பருக்கி முடிந்ததும் தியாகர் அருளரின் சால்வையால் அவர் வாயைத் துடைத்து விடுகிறார்)

அருளர் : (இரக்கக் குரலோடு) பொதுவர், பெரிய பெரிய காரியங்களைக் கண்ட உடனை மனம் தளரக் கூடாது. நாங்கள் தமிழரல்லே.

பொதுவர் : (வேதனையோடு) நான்... நான்.... என்ன செய்ய. எத்தனையோ பிரச்சினைகளை நான் சமாளிச்சிருக்கிறேன். ஆனால் இது.... ஓ..... இதுவரைக்கும் நடக்காதது இப்ப ஏன் நடந்தது?

அருளர் : பிரச்சினையா? (தியாகரும் அருளரும் உசார் அடைகின்றனர்.) பொதுவர் இதுக்கு நீர் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. பிரச்சினைகள் ஏற்படுகிறது இயற்கை. பிரச்சினைகள் இல்லாத வாழ்க்கையே இல்லை.

தியாகர் : சுருங்கச் சொன்னால் பொதுவர்.... வாழ்க்கை பிரச்சினைகளோடேயே பிறக்குது.

அருளர் : (தியாகரிடம்) ஆனால் இவற்றை பிரச்சினை வேறே. எங்கிடை வாழ்க்கை வேறே.

தியாகர் : ஓம். எங்களுக்கு வாழ்வெண்டால் இவருக்கு கட்டாயம் இறப்புத்தான். (அதிர்ச்சியோடு பொதுவர் எழுகிறார்)

அருளர் : ஓ.... நீங்கள் எழும்பக் கூடாது. அது இருதயத்துக்குக் கூடாது, (இருக்க வைக்கத் தெண்டிக்காமல்) உங்களுக்கு இருக்க விருப்பமில்லாட்டில் நீங்கள் நிக்கலாம். நிக்கிறதும் உடம்புக்கு நல்லது.

தியாகர் : அது மாத்திரமில்லை. உங்கிட விருப்பத்துக்கு எதிராய் உங்களை இருக்கச் செய்ய எங்களுக்கு விருப்பமில்லை. சுருங்கச் சொன்னால் எம் கடன் பணி செய்துகிடப்பது மாத்திரம் தான்.

பொதுவர் : (தன்னுடைய கவலையின் மேலீட்டால்) இது வரைக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு நான் மனந்

தளரேல்லை. ஆனால் இண்டைக்கு.... ஓ..... பெரிய சூறாவளி மாதிரி....

அருளர் : ஓ..... பொதுவர்..... பொதுவர்..... கவலைப்படக் கூடாது.... அது உடம்புக்குக் கூடாது....

தியாகர் : ஓம், ஓம், பொதுவர், நீங்கள் கவலைப்படக்கூடாது உங்களுக்கு ஏதாவது நடந்தால் பிறகு இதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேறே ஆரிருக்கினம்.

அருளர் : பொதுவர்....பிரச்சினைகள் உங்களோடை.... அதைப் பற்றிய கவலை எங்களோடை. பிரச்சினைக்கு தீர்வை நீங்கள் காணக்கூடாது. அது எங்களின்ரை வேலை.

தியாகர் : ஓம் பொதுவர். தீர்வை நீங்கள் கண்டால்.... பிறகு எங்களுக்குக்கென்ன வேலை....

அருளர் : கவலை மனிசனுக்கு மகா தரித்திரம். கவலைப்படுகிறதே இப்ப எல்லாருக்கும் தொழிலாய்ப் போச்சுது. அதை மறவுங்கோ. இல்லை, இல்லை, அதை எங்களிடடை விடுங்கோ. இப்ப என்ன நடந்தது. அதை முதலிலை சொல்லுங்கோ.

தியாகர் : பொதுவர், உணவைப் பகிர்ந்தால் வயித்துக்கு நடட்டம், கவலையைப் பகிர்ந்தால் மனதுக்கு லாபம்.

அருளர் : (தியாகரிடம்) ஆனால் லாப நடட்டம் அதிகமாய் வியாபாரத்திலைதான் பாக்கிறது.

தியாகர் : ஓம், ம் (தலையாட்டி) அது வரவையும் செலவையும் பொறுத்திருக்கு.

பொதுவர் : (தனது கவலை மேலீட்டினால்) ஆனால் எனக்கு ஏன் இந்தக் கஷ்டம் வந்தது?

அருளர் : அதென்னண்டு சொல்லுங்கோ அது போகிடும். எங்களை நம்புங்கோ. நீங்கள் நடந்ததைச் சொல்லுங்கோ.

தியாகர் : நடக்காட்டிலும் பறுவாயில்லை.

பொதுவர் : (காகிதங்களைக் கவலையோடு பார்த்து) இந்தக் காகிதங்களெல்லாம் அந்த ஸ்ரூலிலை தான்

முதலிலை இருந்தது. ஆனால் பிறகு... ஓ... அதைச் சொல்லவே எனக்குக் கவலையாய் இருக்குது. அது... அதெல்லாம் பறந்து இப்பிடி ஆச்சுது. (இனி வரும் வசனங்களைப் பேசி நடித்துக் காட்டுகிறார். காகிதங்களை உண்மையிலேயே பொறுக்கி எடுக்காமல் பாவனை செய்கிறார்.) நான் பிறகும் பொறுக்கி... அதே இடத்திலைதான் வைச்சன். ஆனால்... (ஆச்சரியமும், வேதனையோடும்) அது பிறகும் பறந்து போச்சுது. எனக்கு என்ன செய்யிறதெண்டே தெரியேல்லை. நான்... நான்... ஓ... பிறகும்... பிறகும் பொறுக்கி எடுத்து வைச்சன். அது பேந்தும் பேந்தும் பறக்குது. ஒருக்காலில்லை இரண்டு தரமில்லை மூண்டு... மூண்டு தரம் வைச்சன். ஆனால் மூண்டு தரமும் அது பறந்து போச்சுது. எனக்கு... எனக்கு என்ன செய்யிறதெண்டே....

- அருளர் : (திடீர் சிந்தனை லயத்தோடு) மூண்டு தரம்... ம்... மூண்டு ... மூண்டு... (தியாகர் பக்கம் திரும்பி) விஷ்ணுவுக்கு மூண்டு தலை.
- தியாகர் : நான்முகனுக்கு... நாலு (கையில் காட்டுகிறார்)
- அருளர் : ஆறுமுகனுக்கு ஆறு....
- தியாகர் : ம்... இராவணனுக்கு ... பத்து...
- அருளர் : ஆனால் முறிவு தறிவுகளுக்கும் பத்துப் போடுறவை.
- தியாகர் : எட்டுச் செலவு எண்டு சொல்லறம். அப்பிடியெண்டால் இந்த எட்டு என்ன?
- அருளர் : எட்டாம் நாத்து நடக்கிறது எட்டு. மூண்டாம் நாள் நடந்தாலும் எட்டுத்தான்.
- பொதுவர் : ஆனால் மூண்டு தரம் தான் வைச்சனான்.
- அருளர் : ஒருக்கால் பறந்தால் பிறகு எத்தினை தரம் வைச்சாலும் அது பறக்கும்.
- தியாகர் : அது உண்மைதான். எண்டாலும் ஒருக்கால் அது இருந்தால்... நெடுக இருக்காது.

- அருளர் : இருக்கிறதும் பறக்கிறதும் அது அதுவின் ரை இயல்பைப் பொறுத்திருக்குது. எண்டாலும் பெரும்படியாய் நாங்கள் அதுக்குத் தீர்வு காணக்கூடாது. பிறகு ஆபத்திலை முடியும். எதுக்கும் நீங்கள் சொல்லுறதை ஒருக்கால் மெய்யோ எண்டு பாப்பம். அது மெய்யெண்டால் தீர்வுக்கு வழியைப் பிறகு யோசிப்பம்.
- தியாகர் : அது நல்ல யோசினை. ஏனெண்டால் முந்தி இருந்த நிலைமை இப்ப இல்லாமல் இருந்துதெண்டால் அதுகள் பறவாதெல்லே. அப்ப தீர்வும் சுகமாய்ப் போகும்?
- அருளர் : தீர்வு சுகமாய்ப் போகுமெண்டில்லை. அதுக்குப் பிறகு ஒரு புதுப் பிரச்சினை கிளம்பும் இதெல்லாம் ஏன் இப்ப பறக்கேலை எண்டு.
- தியாகர் : அப்ப புதுப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணுறதெண்டால் இதெல்லாம் பறக்க வேணும்.
- அருளர் : இப்போதைக்கு ஒமெண்டுதான் சொல்ல வேணும். எதுக்கும் நாங்கள் ஒருக்கால் பறக்குதோ எண்டு பாப்பம். பிறகு யோசிப்பம். சரி இதெல்லாத்தையும் ஒருக்கால் பொறுக்குங்கோ.
- (மூவரும் பொறுக்கி அருளரிடம் கொடுக்கின்றனர். அருளர் அதைப் பொதுவரிடம் நீட்டி)
- நீங்கள் தான் வையுங்கோ. நான் வைச்சால் சிலவேளை அதுகள் பறவாது.
- தியாகர் : பறவாட்டில் பிறகு எங்களுக்கு வேலை இல்லை. சும்மா பயப்பிடாதையுங்கோ.... வையுங்கோ.
- (பொதுவர் சுற்றும் முற்றும் கவலையோடு பார்க்கிறார். பின்னர் மெதுவாகத் தயங்கித் தயங்கி ஸ்ரூலில் வைக்கிறார். அவை மீண்டும் பறக்கின்றன. மூவரும் திகைத்தபடியே ஓரிரு வினாடிகள் நிற்கின்றனர். மௌனத்தை அருளர் கலைக்கிறார்)
- அருளர் : எனக்குத் தெரியும் உதெல்லாம் பறக்குமெண்டு.

- பொதுவர் : (சோர்வோடு) இதோடை நாலாவது தரம் (கதிரையில் பொத்தெண்டு விழுகிறார். கவலையோடு தலையை அங்குமிங்கும் ஆட்டி) இந்த நிலைமை எனக்கு ஏன் வரவேணும். நான் ஒருத்தருக்கும் ஒரு கெடுதியும் செய்யேல்லையே.
- தியாகர் : பொதுவர்... நிலத்தைக் கிண்டினால் தண்ணி வருகுது. காத்தை ஊதினால் பலூன் வெடிக்குது. ஸ்ரூலிலை வைச்சால் அது பறக்குந்தானே.
- பொதுவர் : நேற்றைக்கு இதுகளெல்லாம் அதே இடத்திலைதான் இருந்ததுகள். ஏன்? பறக்கிறதுக்குக் கொஞ்சம் முந்தியும் அதிலைதான் இருந்ததுகள். ஆனால் பிறகு... பிறகேன் இதுகள் பறப்பான்? அருளர்.... தயவு செய்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு நீர் வழி சொல்லத்தான்வேணும்.
- அருளர் : அதுகளைப் பற்றி நீர் கனக்க யோசியாதையும், யோசினை மனிசருக்குக் கூடாது. பிறகு பிறஷராக்கிப்போடும் அது நாளைக்குப் பறவாது.
- பொதுவர் : (அந்தரத்தோடு) இண்டைக்குப் பறக்கிறது எப்பிடி நாளைக்குப் பறவாமல் போகும்.
- தியாகர் : இண்டைக்கிருப்போர் நாளைக்கிருப்பர் என்பதோர் திடமுமில்லையே.
- அருளர் : (பெரும் பீடிகையோடு) உதுகளெல்லாம் பெரும் பிரச்சினைகளில்லை. உதிற் பெரும் பிரச்சினைகளெல்லாம் இருக்கு. அதுகளையும் ஒருக்கால் கவனிக்கவேணும். நாங்கள் நினைச்சமெண்டால்.....
- தியாகர் : நினைக்காமல் இருக்கிறது கூட எங்கடை பிழையில்லை. (சிறிது நேர மௌனத்திற்குப் பின்னர் திடீரென சிந்தையிற் தட்டுப்பட்ட பாவத்தோடு) ஏன் ஒரு ஊர்வலம் வைச்சால் பிரச்சினை தீரும்தானே?
- அருளர் : அதைப்பற்றித்தான் நானும் யோசிச்சுக்கொண்டு இருக்கிறன்... ஆனால் ஊர்வலத்தை எங்கை தொடங்கி எங்கை வரைக்கும் முடிக்கிறது எண்டது தான் பிரச்சினை.

தியாகர் : (ஆமோதிக்கும் பாவனையில்) ஒமோம்... அது பெரிய பிரச்சினை. அப்பிடியெண்டால் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆராய ஒரு கொமிஷன் நியமிச்சால் என்ன?

அருளர் : (தியாகரைச் சற்றுப் பொறுமையாக இருக்கும்படி சைகைகாட்டி கழுத்தைச் சுற்றப் போட்டிருந்த சால்வையை எடுத்து அரையில் கட்டி, அதை இரு கைகளாலும் பிடித்தபடி நெஞ்சை நிமிர்த்தி மேடைப் பிரசங்கம் நிகழ்த்தும் பாவனையில்)

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்து முன்தோன்றி மூத்த பிரச்சினைகளை உழைத்து உழைத்து ஓடாய் உருக்குலைந்துவிட்ட மனிதனை எதுவிதக் கனிவுமின்றி நசிநசியென நசித்து நடடாற்றில் கைவிட்ட பிரச்சினைகளை மனைவி வீட்டிலே ஏங்க... பிள்ளைகள் அப்பா வருவார் எனக் கண் தூங்காது காத்திருக்க... உற்றாரும் மற்றோரும் அவனையே எதிர்பார்த்திருக்க... அவர்களையெல்லாம் காணாது ஏமாற்றி ஏங்கச் செய்து வாழ்க்கையின் அந்தலைக்கே ஓடவைக்கச் செய்த அந்தப் பிரச்சினைகளை... அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் பிளந்து.. நாறி நாற்றமெடுக்கும் நெறி கெட்ட தூர்க் கிருமிகளை அதிலிருந்து அகற்றி விட்டால்... கவலை ஒழியும்... துன்பம் நீங்கும்... பொங்கும் இன்பம் எங்கும் பெருகும்.

(இந்தப் பேச்சை அணுவணுவாக இரசித்த தியாகர் பெரும் திருப்தியோடு)

தியாகர் : இனிமேல் காகிதமெல்லாம் பறவாது. அது நிச்சயம் (அருளரைக் கனிவோடு அணைக்கிறார். திரும்பி) பொதுவர்.... (அருளர் தன் பேச்சின் பிற்பகுதிக்கு வரும்போது சிந்தனையில் லயித்த வண்ணம் நடந்து பின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவர் போல், மேல் மேடை நடுப்பகுதியை அண்டியுள்ள தொலைபேசிக்கு அருகே சென்று அதை எடுத்து எண்களைச் சுலட்டுகிறார். பின்னர் பேசுகிறார்.)

பொதுவர் : புறொபெசர் பிளீஸ்... ஆ புறொபெசர் இங்கை நான் பொதுவர்... ஓ பொதுவர்... (உரத்து) பொதுவர் ஓம் நான் இங்கை ஒரு பெரிய பிரச்சினையிலை மாட்டுப்பட்டுப் போய் நிக்கிறன், அது உங்களால்தான் விடுபடும் போல இருக்கு... என்னண்டு... கேக்கல்லை... இல்லை... இல்லை... அது போனிலை சொன்னால் விளங்காது... நீங்கள் ஒருக்கால் நேரிலை வந்தியள் எண்டால் எல்லாத்தையும் ஒருக்கால் பார்க்கலாம்... என்னண்டு .. கேக்கேல்லை... நிசேச்சா... ஓ... இதுவும் நிசேச்சுக்குரிய விஷயம்தான் பிளீஸ், நீங்கள்தான் இதிலை எனக்கு உதவி செய்ய முடியும் பிளீஸ்... தங்கியூ... தங்கியூ... (றிசீவரை வையாமலே அருளர் தியாகரிடம் திரும்பி புறொபெசர் ஏதோ நிசேச் செய்து கொண்டிருக்கிறாராம். அவர் எனக்கு உதவி செய்ய ஒருக்காலும் பின்னிக்கமாட்டார். இப்ப வாறெண்டவர். (இந்த நேரத்தில் கதவு மணி அலறுகின்றது. அருளர் போய்க் கதவைத் திறக்கிறார். புறொபெசர் மெய்யர் கையிலே பெரிய புத்தகம் பைல் காசிதத்தோடு அவசர அவசரமாய் உள்ளே நுழைகிறார். பொதுவர் இவரைக் கண்ட ஆச்சரியத்தில்)

பொதுவர் : ஹலோ புறொபெசர் நீங்களா? நம்ப ஏலாமல் இருக்கே. உங்களுக்கு போன் பண்ணி ரிசீவரைக்கூட இன்னும் வைக்கேல்லை. அதுக்கிடையிலை இவ்வளவு கெதியாய்... (றிசீவரை வைக்கிறார்)

புறொபெசர் : பொதுவர்... இது விஞ்ஞான உலகம். எல்லாம் றொக்கெட் வேகம். நாங்கள் மட்டும் பின்தங்கலாமா? நான் விஞ்ஞானி. எனக்குத் தெரியும் உலகம் சுத்திற திசைக்கு ஒத்த திசையில வந்தன்... இதோ நான் (திடீர் அந்தரத்தோடு) ஆ... எனக்கு நேரமில்லை... போக வேணும்... ஒரு நிசேச் செய்து பாதியிலை விட்டுட்டு வந்திட்டன். அதை இண்டைக்கு எப்படியும் முடிக்க வேணும். அப்பத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிற ரிசல்ட்

வரும். இல்லாட்டில்.... நாளைக்கு அதை வேறே ஆரும் செய்து வேறே றிசல்ற்றைப் பப்பிளிஷ் பண்ணிப்போடுவாங்கள். (மற்ற இருவரையும் பார்த்து) மன்னிக்க வேணும்.

பொதுவர் : (புறொபெசரின் கைகளைப் பிடித்தபடி) ஓ... புறொபெசர் நீங்கள் வந்ததே எனக்குப் பெரிய ஆறுதல். வாருங்கோ. (புறொபெசரின் கையிலுள்ள புத்தகங்களையும் பைலையும் வாங்கத் தெண்டிக்கிறார். புறொபெசர் மறுத்துவிடுகிறார்) ஓ.... புறொபெசர் இவையை உங்களுக்குத் தெரியும் எண்டு நினைக்கிறன். அருட்சோதி அம்பலவாணற்றை ஞாபகார்த்தக் கூட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தி வைச்சனான்.

புறொபெசர் : ஓ... (ஆமோதிக்கும் விதத்தில் தலையை ஆட்டி) அறிமுகப்படுத்தினால் கட்டாயம் தெரியும். (தியாகர் பக்கம் திரும்பி) ஹலோ (அவரை அணைக்கிறார், அணைத்தபிடி விடாமலே பொதுவரிடம்) இவற்றை பெயர் என்ன?

பொதுவர் : தியாகர்... தியாகி தியாகர்...

புறொபெசர் : ஓ.... ஓதியாகர்... தியாகர்... (இரண்டு தரம் அவரை மார்போடு அணைத்துக் கொள்கிறார். முகத்தில் சிரிப்பை வரவழைத்தபடியே) உங்கடை சாகித்தியங்கள் எல்லாம் இப்ப எப்பிடிப் போகுது.

தியாகர் : (சற்று வெட்கப்பட்டவராக) நான் இன்னும் சம்சாரி ஆகேல்லை.

புறொபெசர் : ஓ.... அதுதானே, கேட்டன் Hit Parade டிலை உங்கிடை இரண்டு மூண்டு பாட்டுக் கேட்ட ஞாபகம். (அருளர் பக்கம் திரும்பி) ஹலோ...

அருளர் : (அறிமுக பாவனையில்) அருளர்.. வணக்கம் (கை கூப்பி வணக்கம் தெரிவிக்கிறார்.)

புறொபெசர் : பொதுவர்.... இந்த றிசேச்சிலை ஈடுபட்டால் பிறகு மற்றப் பிரச்சினைகளிலை தலையிட எனக்கு நேரமில்லாமல் இருக்கு. என்ன செய்யிறது?

- அருளர் : நீங்கள் அதுகளைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாதயுங்கோ. அதுகளையெல்லாம் நாங்கள் கவனிப்பம்.
- தியாகர் : நாட்டின்ரை முன்னேற்றத்திற்கு நீங்கள் நிசேச் செய்யிறதுதான் நல்லது. மற்ற விஷயங்களிலை ஈடுபட்டீங்கள் எண்டால் நேரம் பிரயோசனமாய்க் கழிஞ்சுபோம்.
- புறொபெசர் : ஓ... அப்ப... நீங்களும் நிசேச் வேக்கேசா (Research Workers) குட்..குட்... (Good Good) (பொதுவரிடம் திரும்பி) பொதுவர்... சுத்தி வளைச்சுப் பேசிறது விஞ்ஞானியின்ரை பழக்கமில்லை. பிரச்சினையை நேரடியாகக் காணுறது, அதை நேரடியாகத் தீக்கிறது இதுதான் எங்கிடை மெதட் (Method)
- அருளர் : (சற்றுக் குழப்பத்தோடு தியாகர் பக்கம் திரும்பி) ஆனால் சுத்தி வளைக்காமல் ஆக்களைப் பிடிக்கிறதெண்டது சரியான கஷ்டமே.
- தியாகர் : ஓமோம் அது சுத்தி வாற பக்கத்தைப் பொறுத்திருக்கு.
- புறொபெசர் : தற்ஸ் றைற் (That is Right) எங்கிடை பாஷையிலை நாங்கள் அதை போலறைசேஷன் (Polarisation) முனைவாக்கம் எண்டு சொல்லுவம்.
- அருளர் : நாங்களும் அந்த மெதட்டைத்தான் பாவிக்கிறனாங்கள்.
- புறொபெசர் : ஓ... அப்பியெண்டால் நீங்கள் உண்மையான நிசேச் வேக்கேஸ்தான். ஹவ்... குட்... ஹவ் குட் (How Good How Good) (சொல்லியபடியே அருளரை அங்காலும் இங்காலுமாக மார்போடு இருமுறை அணைக்கிறார். பொதுவரிடம் திரும்பி) பொதுவர் இவர்களைப் போன்ற பிறக்கீக்கல் நிசேச் வேக்கேஸ் (Practical Research Workers) உமக்கு நண்பர்களாய் இருக்க நீர் குடுத்து வைச்சிருக்க வேணும். (இந்நேரத்தில் கடிசாரம் பதினெட்டுத் தரம் அடித்து ஓய்சிறது. இதைப் புறொபெசர் உன்னிப்பாகக்

கவனித்த பின்னர் ஓ நேரம் கனக்கச் சிலவழிஞ்சு போச்சிது. பொதுவர் நான் போக வேணும். பிரச்சினையைச் சொல்லும்.

- பொதுவர் : (பழைய வேதனை முகத்திற் கவிய) ஓ... புறொபெசர் உங்களுக்குச் சொல்லாமல் நான் வேறை ஆருக்குச் சொல்லுவன். எனக்குக் கஷ்டமெண்டால் உங்களைத் தவிர வேறை ஆர் எனக்கு உதவிசெய்ய வருவினம்?
- அருளர் : (கலவரம் அடைந்து) எங்களையும் வைச்சுக்கொண்டு நீங்கள் இப்பிடிக் கதைக்கிறது என்னவோ ஒரு மாதிரியிருக்குது. (முகத்தைச் சுழிக்கிறார்)
- தியாகர் : ஓம் பொதுவர், நாங்கள் போனாப் பிறகு நீர் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கலாம்.
- புறொபெசர் : உண்மையைப் பற்றிப் பேசறதுதான் விஞ்ஞானம். பொதுவர் நீங்கள் சொல்லுங்கோ.... உண்மையிலை... நீங்கள் சொன்னதைப் பற்றி அவை குறை விளங்க மாட்டினம்.
- பொதுவர் : புறொபெசர்.... (கவலையோடு, சிதறிக் கிடக்கும் தாள்களைக் காட்டி) இதெல்லாம் இந்த ஸ்ரூலிலை தான் முதல் இருந்தது. நேற்று இண்டைக்கு மட்டுமில்லை நெடுக இதிலை தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஏனோ எனக்குத் தெரியாது கொஞ்சம் முந்தித் திடீரெண்டு பறக்கத் தொடங்கியிட்டுதுகள். மூண்டு தரம் திரும்பத் திரும்ப வைச்சும் இதிலை இராமல் பறந்து போகுதுகள்... எனக்கு ஏன் எண்டே விளங்கேல்லை. எப்பிடி எல்லாத்தையும் திருப்பி வைக்கிறதெண்டும் தெரியாமல் நிக்கிறன். (தியாகரையும் அருளரையும் காட்டி) இவை....
- அருளர் : (பொதுவரை இடைமறித்து) புறொபெசர் இந்த இடத்திலை ஒரு விளக்கம் உங்களுக்கு இருக்கிற சந்தேகத்தைப் போக்கும் என்று நினைக்கிறன். ஒரு வேளை நீங்கள் நினைப்பியள் நாங்கள் தான் இதையெல்லாம் எறிஞ்சமோ என்று. ஆனால் அது பொய். உண்மையென்னெண்டால், நாங்கள்

வரேக்கையே அது சிதறிப்போய்த் தான் கிடந்தது. சிதறிப் பறக்கிறதை நாங்கள் கண்டிருந்தால் அதைக் கட்டாயம் அப்பிடிச் செய்ய விட்டிருக்க மாட்டம்.

தியாகர் : புறொபெசர், அருளர் சொல்லுவது முற்றிலும் உண்மை, அதுக்கு நான் சாட்சி. ஒருவேளை இதுகள் தான் எங்களைச் சிதற அடிச்சிருக்குமே தவிர, எங்களாலை இதுகளைச் சிதற அடிக்க ஏலாது.

பொதுவர் : புறொபெசர்... இதெல்லாம் ஏன் கிளம்பிப் பறக்குது? என்னாலை ஏன் இதுகளை இருந்த இடத்திலை வைக்க ஏலாமல் இருக்குது? அதுதான் புறொபெசர் எனக்கு விளங்கேல்லை.

அருளர் : (புறொபெசரிடம்) இந்த இடத்திலையும் ஒரு சின்ன விளக்கம். ஒரு வேளை நீங்கள் நினைப்பியள் எங்களுக்கும் இது விளங்கேல்லை எண்டு. ஆனால் அது பொய்.

தியாகர் : உண்மை என்னெண்டால், எங்களுக்கு இதுகளைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்ளுறதுக்கு விருப்பமில்லை.

பொதுவர் : ஆனால் புறொபெசர் இது ஏன் இப்பிடி நடப்பான்?

புறொபெசர் : (தலையைத் தடவியபடி, தாள்களைப் பார்த்து) கர்த்தா இல்லாமல் காரியம் நடைபெறாது. இதுக்கெல்லாம் ஏதோ ஒண்டு வெளியாலை நிண்டு தொழில் புரியுது. (பார்வையை ஸ்ரூல் மீது திருப்பியபடியே) அது என்ன எண்டு மாத்திரம் கண்டு பிடிச்சுட்டம் எண்டால்... பிறகு இதெல்லாதையும் இருந்த இடத்திலேயே திரும்பவும் வைக்கலாம்.

அருளர் : புறொபெசர்... ஒரு வேளை நீங்கள் யோசிப்பியள் இதுகளுக்கெல்லாம் காரணம் ஆர் எண்டு எங்களுக்கு முந்தியே தெரியாது எண்டு. ஆனால் கர்த்தா தான் எண்டு எங்களுக்கு முந்தியே தெரியும்.

தியாகர் : கர்த்தா எண்டது தமிழ். "கற்றா" (Catarrh) எண்டது இங்கிலிஷ் (English) கற்றா எண்டது ஒருவகை

வியாதி. சுருங்கச் சொல்லப்போனால், வியாதியே துன்பத்திற்குக் காரணம். இது முந்தியே எங்களுக்குத் தெரியும். (அருளரையும் தியாகரையும் மாறி மாறிப் புறொபெசர் பார்த்த போதிலும் தன் சிந்தனை வயத்தைக் கைவிடாமல் உன்னிப்பாக பொதுவர் பக்கம் திரும்பி.)

புறொபெசர் : விஞ்ஞான முறையை மூண்டு பிரிவாய்ப் பிரிக்கிறம். பரிசோதனை, நோக்கல், உய்த்தறிவு, இந்த வழியைப் பின்பற்றினால் நிச்சயம் காரியகர்த்தா தெரிவார். இந்த வழியைத்தான் நாங்களும் பின்பற்றுவம். பொதுவர் கவலைப்படாதையும். உம்மிட பிரச்சினைக்கு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலை விடிவு பிறக்கும்.

பொதுவர் : ஓ புறொபெசர். தாங்க யூ.

புறொபெசர் : (மகிழ்ச்சியுடன்) சரி எல்லாத் தாள்களையும் பொறுக்குங்கோ.

(மூவரும் அவசர அவசரமாய்த் தாள்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, தியாகர் தான் பொறுக்கிய தாள்களை அருளரிடம் நீட்ட அதை அருளர் வாங்கி தான் பொறுக்கியவற்றோடு சேர்த்து புறொபெசரிடம் கொடுக்கிறார். பொதுவரும் தான் பொறுக்கியவற்றை புறொபெசரிடம் கொடுக்கிறார். இவற்றை அடுக்கி பொதுவரிடம் நீட்டியபடியே)

புறொபெசர் : பொதுவர் நீங்கள் முதல் மூண்டு தடவையும் எப்பிடி வைச்சியனோ... அதே மாதிரி இந்த முறையும் வையுங்கோ, ஒரு கொஞ்சப் பிழை வந்தாலும் பிறகு கல்குலேஷனிலை (Calculation) அது தாக்கும். கவனம் (புறொபெசரின் எச்சரிக்கையால் நடுக்கமுற்ற பொதுவர், தயங்கியபடியே)

பொதுவர் : (தாள்களை வைக்காமல்) ஓ... புறொபெசர் நீங்கள் வையுங்கோ.... என்னாலை ஏலாது... பிளீஸ்...

அருளர் : (ஆதரவாக) பொதுவர் பொதுவர் பயப்பிடாதையுங்கோ... நாங்கள் இருக்கிறம்தானே... (பொதுவர் யோசிக்கிறார்)

தியாகர் : ஒண்டுக்கும் யோசியாதையுங்கோ... அது பறந்தால் நாங்கள் பொறுக்கித்தாறம்.

புறொபெசர் : இதிலை பயப்படுறதுக்கு ஒண்டும் இல்லைப் பொதுவர். பிரச்சினை தீரவேணும் எண்டால் நான் சொல்லுறது மாதிரிச் செய்யுங்கோ.

(பைலையும், காகிதம் பேனை ஆகியவற்றையும் எடுத்து புறொபெசர் குறிப்பெடுப்பதற்கு ஆயத்தமாகி) சரி... இனி வையுங்கோ...

அருளர் : ம்.... ம்... பயப்பிடாமல்.

தியாகர் : நான் வைப்பன்தான் எண்டாலும் அவர் வைக்குமாப் போலை வராது.

(பொதுவர் மெல்ல மெல்ல காகிதக்கட்டை வைக்கிறார். இடையில் புறொபெசர்)

புறொபெசர் : கையை விட்டிடாதையும் (அவசர அவசரமாகக் கோட்டுப் பையிலிருந்து "ரேப்" ஒன்றை வெளியே எடுக்கிறார். அதன் அளவுப் படிவகுப்பைப் பார்த்தபடியே ஸ்ரூலிலிருந்து கையின் தூரத்தையும் பொதுவரின் தூரத்தையும் அளவெடுத்துக் குறித்துக் கொள்கிறார். வேறு சில அளவுகளையும் குறித்துக் கொள்கிறார். இந்நேரத்தில் முன்னர் கேட்டது மாதிரி ஒரு குறாவளியின் ஆரம்பச் சத்தம் மெல்லக் கேட்கிறது. அது மெல்ல மெல்லக் கூடி வலுக்கும் போது)

புறொபெசர் : (சத்தத்தைக் கவனியாமல்) சரி கையை விடுங்கோ. (ஆனால் பொதுவர் கையை விடாமல் அழுத்திப் பிடிக்கத் தாள்கள் பறக்க எத்தனிக்கும் தன்மை தெரிகிறது. இரு கைகளாலும் காகிதத்தை அழுத்திப் பிடித்தபடியே வேதனைக்குறியை முகத்திற் கூட்டிக் கூட்டி வேதனைக்குரலோடு)

பொதுவர் : புறொபெசர்...

புறொபெசர் : கையை விடுங்கோ.

பொதுவர் : புறொபெசர்... புறொபெசர்...

புறொபெசர் : (அந்தரத்துடன்) கை விடுங்கோ... கையை விடுங்கோ (சூறாவளி உச்ச நிலையை அடைய பொதுவர் முன்னர் போல எத்தித் தள்ளப்படுகிறார். தாள்கள் எல்லாம் பறக்கின்றன. வியர்க்க விறுவிறுத்து மேல்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்க, தொப்பென்று கதிரையில் விழுகிறார் பொதுவர். அருளரும் தியாகரும் ஓடிச் சென்று அவரைத் தேற்றியபடியே)

அருளர் : பேய் மனிசன்... செய்த வேலையைப் பார். அறப்படிச்சவன் கூழ்ப்பாணைக்குள்ளை எண்டது சரியாய்ப் போய்ச்சுது.

தியாகர் : நல்ல வேளை (கூழ்ப்பாணை அறப்படிக்கேல்லை).
(இவற்றைப் பொருட்படுத்தாது, புறொபெசர் பொதுவர் தள்ளப்பட்ட, தூரம் ஸ்ரலுக்குக் கிட்டக் கிடக்கும் தாள், அதிதொலைவில் கிடக்கும் தாள், ஆகியவற்றினுடைய தூரங்களைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்)

அருளர் : (முன் வசனத்தின் தொடர்ச்சியாக வெடுவெடுப்புடன்) ஓ... படிச்சிருந்தால் அதுவுமிப்ப புறொபெசர் தான். (தியாகர் கிளாசில் தண்ணீரை ஊற்றிக் கொடுக்கிறார். அதைப் பொதுவர் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது)

புறொபெசர் : (தனது அளவைகளிலும் பைலிலும் கவனத்தைச் செலுத்தியபடியே) பொதுவர் நீர் ஒண்டுக்கும் பயப்பிடாதையும். பரிசோதனையும் முடிஞ்சுது. நோக்கலும் முடிஞ்சுது. உய்த்தறிதல்தான் மிச்சம். இன்னும் ஐஞ்சு நிமிஷத்திலை எல்லாஞ் சரி. உமக்கும் உம்முடைய பிரச்சினைக்கும் விடிவு.

(ஒரு கதிரையை இழுத்து நீண்ட மேசைக்கு கிட்டப் போட்டு மிகவும் காத்திரமாக நோக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண முற்படுகிறார். அப்போது)

அருளர் : விடிவென்ன வேண்டியிருக்கு புறொபெசர் விடிவு. ஆளே முடியப்பாத்திது (இந்தக் குறிப்புக்குச் செவி சாய்க்காமல் புறொபெசர் தன் கருமத்தில் கண்ணாய்

இருக்கிறார். கீழ்வரும் வசனங்களின் போது புறொபெசர் கிளாசில் தண்ணீரை ஊற்றி ஊற்றிக் குடிக்கிறார். தண்ணீர் சாடியில் முடிந்தாலும் குடிக்கும் பாவனை தொடர்ந்து நடக்கிறது. மௌனமாக மூன்று நான்கு வினாடிகள் கழிய)

இருந்தாலும் இந்த அலட்சியம் கூடாது. அறிவு நல்லதுதான். ஆனாலும் அது அலட்சியமாயும் ஆணவமாயும் மாறக்கூடாது.

தியாகர் : ஓமோம்... ஆணவம் அலட்சியமாக மாறலாமே தவிர அலட்சியம் ஆணவமாக மாறக்கூடாது.

அருளர் : (வெறுப்பாகக் குரலை உயர்த்தி) அதுதானே சொல்லுறது இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப்போ எண்டு.

தியாகர் : (வெறுப்பாக குரலை உயர்த்தி) ஓமோம்... சிறப்பு இறப்புக்குப் பிறகுதான்.

அருளர் : (புறொபெசரைப் பார்த்தபடி ஆத்திரம் தொனிக்கும் குரலில்) அவிஞ்சு புண்ணாகிறதைவிட, செத்துச் சாம்பலாகிறது நல்லது.

தியாகர் : (அருளரைப் போலவே ஆத்திரக் குரலில் புறொபெசரைப் பார்த்து) செத்துச் சாம்பலாகினாலும் அஸ்தியை ஆத்திலை தான் கரைக்க வேணும்.

இருவரும் : (உச்சக்குரலில்) செய் அல்லது செத்துமடி. (இருவரும் புறொபெசரைப் பார்த்தபடியே கண்களில் கனல் கக்க வெடுக்கென்று ஆசனத்தில் அமர்கின்றனர். நான்கைந்து வினாடி மௌனத்துக்குப் பின் புறொபெசர் எழுந்து தனது பைலைத் தூக்கிப் பிடித்தபடியே மகிழ்ச்சி மேலீட்டினால்)

புறொபெசர் : கண்டுபிடித்து விட்டேன்.... கண்டுபிடித்து விட்டேன்... பொதுவர்... பொதுவர்... கவலையை விடும். இதோ விடிந்து விட்டது. (எல்லோரும் சடக்கென்று எழுகிறார்கள். பொதுவர் மகிழ்ச்சியோடு புறொபெசரைக் கட்டித் தழுவி, பைலைப் பார்க்கிறார். முன்பிருந்த கோபக் குறிகள் அருளர் தியாகர் ஆகியோரது முகத்தில் இப்போது இல்லை)

- அருளர் : (ஏளனத்தோடு) எட... எங்களுக்கு இது முந்தியே தெரியும்.
- தியாகர் : ஓம்... பொழுது பட்டால் விடியுந்தானே.
- புறொபெசர் : பொதுவர். (பெருமிதக் குரலோடு) கர்த்தாவை இப்போது நான் சொல்லமாட்டேன். அதுக்கு முந்தி என்றை உய்த்தறிவிலை வந்திருக்கிற சிறப்பான ஒரு கண்டுபிடிப்பைத்தான் முதலிலை உங்களுக்குக் காட்டப்போறன்.
- அருளர் : நாங்கள் முன்னமே கண்டு பிடிச்சிட்டம். ஆனதாலை உது எங்களுக்கு அதிசயமாய் இராது.
(கீழே சிதறிக் கிடக்கிற காகிதங்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, பொதுவரை ஸ்ரூலுக்குக் கிட்ட அழைத்துச் செல்கிறார். முதலில் அசையாது நின்ற அருளரும் தியாகரும் ஆர்வம் மேலீட்டினால் தயங்கித் தயங்கி இரண்டடி முன்னால் எடுத்து வைத்து ஆர்வத்தோடு புறொபெசரைப் பார்க்கின்றனர்.)
- புறொபெசர் : (அருளரையும் தியாகரையும் மாறி மாறிப் பார்த்து சரி... இந்தக் காகிதங்களை இதிலை வைக்கிறன் எண்டு வச்சக் கொள்ளுவம். அப்பிட்யெண்டால், இது எந்தப் பக்கத்துக்குப் பறக்கும்? அங்காலையோ இங்காலையோ? (மேடை உள்ளும் சபையோர் பக்கமும் சைகையால் காட்டுகிறார்.)
- அருளர் : (இதில் ஏதோ குது இருக்க வேண்டும் என ஐயப்பட்டவராக) அது... சொல்லுறதெண்டால்... ம்... சொல்லுறது.... சொல்ல ஏலாது... அது பறக்கிற பொருளைப் பொறுத்திருக்கு. உது... வந்து...
- பொதுவர் : (இடைமறித்து) நாலு தரமும் வைக்கேக்கை இஞ்சாலைதான் பறந்தது. (திசையைக் காட்டுகிறார்.)
- புறொபெசர் : (தலையை மேலே தூக்கிச் சிரித்தவாறு) ஹஹ்.... ஹா... அப்பிடத்தான் எல்லாரும் நினைக்கிறது. நானும் அப்பிடத்தான் முதலிலை நினைச்சன். ஆனால் அது பிழை. இஞ்சை பாரும். (பைலைக்

காட்டுகிறார்) இதிலை வருகுது மறைக்குறி (பொதுவர் புறொபெசரைப் பார்க்கிறார்) மறைக்குறி எண்டால் மைனஸ் சய்ன் (Minus Sign) ஆகையாலை காசிதம் எல்லாம் இந்தப் பக்கம் பறக்க ஏலாது. பறந்தால் அது விஞ்ஞானத்துக்குப் பிழை. என்ரை கல்குலேஷன்படி (Calculation) இந்த மைனஸ் சய்ன் இருக்கிறதாலை இதெல்லாம் இந்தப் பக்கம்தான் பறக்கும் (சபையோர் இருக்கும் பக்கத்தைக் காட்டுகிறார்.)

பொதுவர் : நம்ப ஏலாமல் இருக்குதே புறொபெசர்.

புறொபெசர் : நம்பமுடியாத எத்தினை விஷயங்களை விஞ்ஞானம் சாதிச்சுப் போட்டுது. விஞ்ஞானம் எண்டாலே விசித்திரம்தான்.

தியாகர் : ஆனால் புறொபெசர் எல்லா விசித்திரங்களும் விஞ்ஞானம் ஆகாது.

அருளர் : அதெல்லாம் விசித்திரமாய்க் கொள்ளுற ஆக்களைப் பொறுத்திருக்கு.

பொதுவர் : அருளர்.... நீங்கள் இதை நம்பிறியளா?

அருளர் : உது எங்களுக்கு முந்தியே தெரியும்.

புறொபெசர் : இதைமட்டும் நான் வெளியிட்டால் காணும். இந்தமுறை நோபல் பிறைலே (Nobel Prize) எனக்குத் தான். (அருளரும் தியாகரும் ஒருதரை ஒருநர் அர்த்தபுஷ்டியோடு பார்க்கின்றனர்)

அருளர் : அதுக்கெல்லாம் இப்ப என்ன அவசரம் புறொபெசர், பாவம் பொதுவர். அவற்றை விஷயத்தை முதலொருக்கால் பாருங்கோ.

தியாகர் : ஓமோம்... நீங்கள் இதைப் பாருங்கோ.... பிறைல் கரைச்சலை எங்களோடை விடுங்கோ.

புறொபெசர் : (மிகவும் மிடுக்காக) சரி. இனி எல்லாருக்கும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் அதிசயக்கண்டு பிடிப்பைக் காட்டப்போகிறன். (காட்டுவதற்கு ஆயத்தப் படுத்துகிறார்)

அருளர் : (ஆட்சேபனைக்குரலில்) உது முந்தியே நாங்கள் காட்டிப் போட்டம்.

புறொபெசர் : (ஒவ்வொருவராய்க் கம்பீரமாகப் பார்த்து) இதை முதல் நான் வைப்பேன், எல்லாம் இங்காலே பறக்கும் பிறகு நான் கர்த்தாவைச் சொல்லுவேன். பிறகு பொதுவரின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பேன். பிறகு பொதுவரின் கவலை தீரும்.

(அருளர் ஏதோ கதைக்க முற்படும்போது வாயிலே விரலை வைத்து அவரை அடக்குகிறார் புறொபெசர். மௌனம் இரண்டு மூன்று வினாடிகள் மண்டபத்தைக் கௌவிக் கொள்ள மூவரையும் பார்த்தபடியே ஸ்ரூலில் தாள்களை வைக்கிறார். அவை சிதறி முன்னர் பறந்த திசையிலேயே பறக்கின்றன. நால்வரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகிறார்கள். தாள்களை வெறித்துப் பார்த்தபடியே நிற்கிறார் புறொபெசர். மற்ற மூவருடைய கண்களும் தாள்களை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து வருகின்றன. சில வினாடி மௌனத்துக்குப் பின் அருளர் தன்நிலை அடைகிறார். அலட்சியப் பார்வை ஒன்றை புறொபெசரில் ஓட விட்டபடியே அருளர் சொல்கிறார்)

அருளர் : உது எங்களுக்கு முந்தியே தெரியும்.

தியாகர் : (சிந்தனை லயத்தோடு) உதெல்லாத்துக்கும் மருந்து ஊர்வலம்தான். (கலவரமடைந்த புறொபெசர் தலையைத் தடவியபடியே தனது பைலைப் பார்க்கிறார். பின்னர் அதைப் பார்த்தபடியே அங்குமிங்குமாக நடக்க ஆரம்பிக்கிறார். பின்னர் நின்று பைலைப் பார்த்தபடியே)

புறொபெசர் : எங்கேயோ ஓரிடத்தில் பிழை விட்டிட்டன. எங்கை எங்கை... ம்.... விஞ்ஞானம் ஒருக்காலும் பிழைக்காதே... எங்கை.... எங்கை... (பைலோடு இருந்து செய்கையைச் சரிபார்க்கத் தொடங்குகிறார். பொதுவரும் குனிந்து அவரோடு பார்க்கிறார். பின்னர் அருளர் நடந்து வந்து இருவரோடு தானும்

சேருகிறார். சில வினாடிகளுக்குப் பின் தியாகரும் சேர்கிறார். அருளர், தியாகர், பொதுவர் மூவரும் பைலைப் பார்த்தபடியே நிற்க, அவசர அவசரமாக இருந்தபடியே வெட்டி வெட்டி எழுதுகிறார் புறொபெசர். இது நடக்கும்போது ஒருவரையொருவர் பார்க்காது மற்றவர் பக்கத்தே நிற்கிறார் என்ற உணர்வுகூட இல்லாமல் உன்னிப்பாய் மூவரும் பார்த்தபடி இருக்க புறொபெசர் வெட்டி வெட்டி எழுதுகிறார். பின்னர் நால்வரும் சிலையாகிறார்கள்.

இவ்வாறு ஓரிரு விநாடிகள் கழிய, விசித்திரமான உடைகளோடு ஒருவர் அடிமேல் அடி வைத்து மேல் மேடை வலப்புறத்திலிருந்து கீழ் மேடைக்கு வருகிறார். இவர் ஆர், என்ன வர்க்கத்தினர், என்பது வெளிப்படையாக நாடகப் பார்வையாளருக்குத் தெரியக் கூடாது. அடிமேல் அடிவைத்து வந்தவர் கீழ் மேடைக்கு வந்ததும் நின்று, சபையோரைச் சத்தம் செய்யாமல் இருக்கும்படி சைகை செய்கிறார். பின்னர் நால்வரையும் அச்சத்தோடு திரும்பிப் பார்த்து பிறகு சபையோரையும் பார்த்து ஓர் ஏழனச் சிரிப்பை உதட்டில் உதிர விட்டபடி பேசத் தொடங்குகிறார்.

பிரச்சினை : சூ... சத்தம் செய்யக் கூடாது. அந்த நாலுபேரும் மும்முரமாய் ஏதோ வேலையிலை ஈடுபட்டு இருக்கினம். அவையைக் குழப்பக் கூடாது. நான் இப்ப இங்கை வந்தது உங்களுக்கு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லிப்போட்டுப் போகத்தான், நான் ஆரெண்டு உங்களுக்குத் தெரியுமே. உங்களுக்குத் தெரியிறதாலை ஒரு பிழையுமில்லை, ஆனால் அவைக்குத் தெரிஞ்சால் பெரிய பிழை, பிறகு என்னை இருக்க விடமாட்டினம்.

(இரண்டடி கரைக்கு எடுத்து வைத்து) இவையெல்லாம் தலையை உடைக்கிறதுக்குக் காரணமாய் இருக்கிறதே நான் தான். என்றை போர்தான் "பிரச்சினை" நான் இல்லாட்டில் உலகத்திலை கவலை இராது. அதனால்தான் நான் இப்படியே பேசாமல் இருக்கிறேன், (அறிவு

பொய்க்காது அதாலை எல்லாத்தையும் சரிக்கட்டலாம் என்று எண்ணுகிறார் புறொபெசர். தங்களுக்கு எல்லாத்தையும் தீர்க்கிறதுக்கு வழி தெரியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒண்டும் தெரியாமல் ஏமாத்தித் திரியினம் அருளரும், தியாகரும். புறொபெசர் சொல்லுவது ஓரளவுக்குச் சரி. ஆனால் அறிவு மட்டும் இருந்தால் போதுமே. அதைச் சரியான வழியிலை பிரயோகிக்கவும் தெரிய வேணுமெல்லே. பொதுவரை விட்டு நான் நீங்கின பாடில்லை. பொதுவர் பாவம். இவரிட்டையும் அவரிட்டையும் போகாமல் தன்னிலை நம்பிக்கை வச்சு, தன்னைச் சுறண்டி வாழுவையை முதலிலை நீக்கி, தன்ரை அதிகாரத்தைப் பொதுவர் தானே நிலைநாட்டி இருந்தால் எனக்கு இஞ்சை வேலையே இருந்திருக்காது. பொதுவருக்கு அந்த யோசினை வரேல்லை. இவை செய்யிற பிழை என்ன தெரியுமே. (பிறகும் இரகசியமாக) ஒவ்வொருதரும் தங்கிடை தங்கிடை இருக்கையிலை இருந்து கொண்டு என்னைக் கண்டு பிடிக்கிறதாய்ப் பாவனை செய்யினம். நான் என்ன மடையனே. இவையிட்டைப் போய் இஞ்சை பாருங்கோ, நான்தான் இதுகளுக்கெல்லாம் காரணம் என்று சொல்லுறதுக்கு? என்னைக் கண்டு பிடிக்க முயலுகிறவை எல்லாரும் கொஞ்சம் கீழை இறங்கிவந்து நான் இருக்கிற தளத்திலை நிண்டு பார்த்தால் நான் என்ன மறைஞ்சு போவனே? இப்ப நடந்ததைப் பாருங்கோ. என்னைக் கண்டு பிடிக்க வெளிக்கிட்டவை, என்னை மறந்துபோய், வேறை எதையோ பற்றி முழிச்சுக்கொண்டு நிக்கினம். பாவம் பொதுவர். இன்னும் கொஞ்சம் வளைஞ்சு குடுத்தார் எண்டால் உவை மாத்திரமில்லை இன்னும் எத்தனையோபேர் அவரிலை ஏறியிருந்து குதிரை விடுவினம். இனியும் நான் இஞ்சை நிக்கிறது ஆபத்து. நான் வாறன். நான் வந்திட்டுப் போறன் என்று மட்டும் சொல்லிப் போடாதையுங்கோ. சரி அப்ப நான் போட்டுப் பிறகு வாறன். (திரும்பி அடிமேல்

அடி வைத்துப் போய் மறைகிறார் நடிக்காரம் தான் விரும்பிய மட்டும் அடித்து ஒய்கிறது.) புறொபெசர் மெல்ல நிமிர்கிறார். எல்லோரும் சற்று விலகுகிறார்கள். மூவரையும் திரும்பிப் பார்க்கிறார் பின்பு பைலைப் பார்க்கிறார் எழுந்தபடியே.)

புறொபெசர் : சரி..... இப்ப எல்லாம் சரி. ஆனால் இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற் (Constant) தெரிஞ்சுதெண்டால் பிரச்சினை தீர்ந்து போகும். (யோசனையோடு) ம்.... இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற் என்னவாயிருக்கும்? ம்.....

பொதுவர் : (பயத்தோடு) அதென்ன புறொபெசர்....இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற்.

புறொபெசர் : பயப்பிடாதையும் பொதுவர். அது ஒரு லேசான விஷயம். பரிசோதனை நடக்கிற நிலைமைகளுக்குள்ளை மாறாமல் இருக்கிற ஒண்டைத்தான் கொன்ஸ்ரன்ற் எண்டுசொல்லும். மாறிலி ஏண்டு தமிழிலை சொல்லுறது.

பொதுவர் : அப்பிட்யெண்டால் புறொபெசர்... இந்த..... கொன்ஸ்ரன்ற்ரை கண்டுபிடிக்க வேற வழியில்லையே.

புறொபெசர் : அது தான்.... என்ன தியறத்தை அப்பினை Theorem Apply பண்ணலாம் எண்டு யோசிச்சுக் கொண்டிருக்கிறன்.

அருளர் : இந்த இடத்திலை ஒரு சின்ன விளக்கம் புறொபெசர். நீங்கள் நினைப்பியள் தியறம் அப்பினை பண்ணுறது பற்றி எங்களுக்கொண்டும் தெரியாது எண்டு.... அப்பிடி நினைச்சால் அது பிழை.

(இந்த நேரத்தில் கதவு மணி அலறுகிறது. பொதுவர் கதவைத் திறப்பதற்காகப் போக மற்ற மூவரும் பார்த்தபடியே நிற்கிறார்கள். பொதுவர் கதவைத் திறந்ததும் சிவாயர் உள்ளே வருகிறார். இவர் மெலிந்த தோற்றமுடையவர். நெற்றியிலே சந்தனப் பொட்டு பெரிய அளவில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவரைச் "சாமியார்" என்ற வடிவிலே இரசிகர் இனம் கண்டு

கொள்ளக் கூடாது. பக்தி மார்க்கத்திலே ஈடுபட்ட பெரிய மனிதர். அவர் உள்ளே வரும்போதே)

பொதுவர் : (ஆச்சரியத்தோடு) சிவாயர்... கனகாலத்துக்குப் பிறகு...

சிவாயர் : ஓம்.... எனக்கு இஞ்சை வர விருப்பமில்லை என்று நீங்கள் கருதக்கூடாது. (குளத்தங்கரைத் தாளங்காய்க்கு ஆறென்ன கிணறென்ன. பற்றற்றதுதானே வாழ்க்கை. நாங்கள் அறுத்தால் அறுமே. படைச்சவன் இருக்கிறான். படி அறுப்பான்தானே.... பாரும் என்னுடைய குருநாதர் எனக்குச் சொன்னார் "டேய் தம்பி பிறந்திட்டன் என்று ஒருநாளும் நீ கவலைப்படாதை... கட்டாயம் ஒரு நாளைக்குச் சாவாய் எண்டார். உண்மையைத்தான் சொல்லுறன் அந்த மகானின்ரை வார்த்தை ஒரு நாளும் பொய்யாது.

பொதுவர் : (பெருமூச்சோடு) ம்... அந்த நாள் வராமல் இருக்குதே எண்டுதான் எனக்குக் கவலை.

சிவாயர் : ஓ.... ஓ.... ஓ..... (சிரிக்கிறார்) என்னுடைய குருநாதர் சொன்னது மாதிரி இருக்குது. "சா வருகுதில்லை என்று கவலைப்படுறதிலையே நீ செத்துப் போவாய் என்று அவர் சொல்லுவார். இதிலை ஒரு பெரிய உண்மை இருக்கு. அதென்னெண்டால் கவலைப்படாட்டில் மனிசன் சாகமாட்டான். "கவலைப்படு கடவுளைக் காண்" எண்டுதானே பழமொழியும் இருக்குது.

அருளர் : இந்த இடத்திலை ஒரு சின்ன விளக்கம். நாங்களும் கவலைப்படுகிறதில்லை என்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. அப்பிடி நீங்கள் நினைச்சால் அது உங்களின்ரை பிழை.

தியாகர் : ஏனெண்டால்... நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் கோவிலுக்குப் போறனாங்கள்.

சிவாயர் : என்னுடைய குருநாதர் கோயிலுக்கே போறேல்லை. அதாலை அவருக்குக் கவலையுமில்லை நட்புமில்லை. அவர் அடிக்கடி எனக்குச் சொல்லுவார்

“கோயிலே காயமாக” எண்டு. அதிலை எவ்வளவு உண்மையிருக்குப் பாருங்கோ.

(இந்த நேரம் புறொபெசர் பைலைப் பார்த்தபடி வாயால் பென்சிலைக் கடித்தபடி அவர்களுக்கண்மையில் வந்து)

புறொபெசர் : (தன்பாட்டில்) ஓ இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற் மட்டும் என்னெண்டு தெரிஞ்சுதெண்டால்....

சிவாயர் : அப்பொழுதுதான் புறொபெசரைக் கண்ட அதிர்ச்சியில் “ஓ... புறொபெசர்... புறொபெசர்... நீங்கள் இங்கை இருந்ததை நான் கவனிக்கவேயில்லை. மன்னிச்சுக்கொள்ளுங்கோ... “பென்சிலைப் பார்த்து” தலைவீக்கம் எண்டு நீங்கள் கணிக்கக் கூடாது....

புறொபெசர் : (தன்னிலையிலிருந்து மீண்டு) ஓ.... (பொதுவரைப் பார்த்து) இவர்....

பொதுவர் : சிவாயர்... சி...வா...யர்

அருளர் : இந்த இடத்திலை ஒரு சிறு விளக்கம். சிவாயர் எண்டது சீ..... வாயரே தவிர சிவா...யார் இல்லை.

தியாகர் : ஏனெண்டால் புறொபெசர்... இந்த இடத்திலை நாங்கள் பிழை விட்டம் எண்டால் பிறகு இவர் ஆர் எண்டு கண்டுபிடிக்கிறதிலை கஷ்டம் வரும்.

சிவாயர் : புறொபெசர், ஆயிரம் தான் உங்கிடை விஞ்ஞானம் வளர்ந்தாலும் கடைசியிலை அது கடவுளுக்கு அடிமைதானே?

புறொபெசர் : அடங்கிக்கிடக்கிற சக்தியைக் கட்டவிழ்த்து விட்டால் அது அம்பலவாணனையே தகர்த்துப்போடும்.

சிவாயர் : சும்மா வெருட்டாதையுங்கோ புறொபெசர், என்னுடைய குருநாதர் சொல்லுவார் “தம்பி டேய் அமெரிக்கனிட்டையும் ரஷ்யாக்காரனிட்டையும் தான் அணுக்குண்டிருக்குதெண்டு நினையாதை. இதைவிடப் பெரிய குண்டு (மேலே காட்டி) அவனிட்டை இருக்குது” எண்டார். அதுக்குப் பிறகுதான் எனக்கு விளங்கிச்சுது அது உண்மையெண்டு.

- அருளர் : (அலட்சியமாக) ஆ..... உதெல்லாம் எங்களுக்கு முந்தியே தெரியும்.
- புறொபெசர் : (தன் பைலிலே கவனமாய்) ம்.... இந்த கொன்ஸ்ரன்ற் மட்டும் கிடைச்சுதெண்டால்.
- சிவாயர் : (கலவரத்தோடு புறொபெசரைப் பார்த்து) ஓ புறொபெசர் இவ்வளவு படிச்சம் இதுக்கு இவ்வளவு யோசிக்கிறியளே. என்னுடைய குருநாதர் அடிக்கடி சொல்லுவார் "அழுதால் பெறலாமே" எண்டு.
- அருளர் : இதுவும் எங்களுக்குத் தெரியாது எண்டு நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது.
- தியாகர் : ஏனென்டால் உண்மையிலை பெற்றேக்கைதான் தாய்மார் அழுகினம்.
- சிவாயர் : அழுகிறது எண்டால் சும்மா லேசான காரியமெண்டு நீங்கள் நினைக்கக்கூடாது. என்னுடைய குருநாதர் சொல்லுவார்... (கீழே கிடக்கும் தாள்களைக் கண்டு பொதுவரிடம் திரும்பி) "சுத்தம் சுகம் தரும். எண்டு, இதேன் கடுதாசி எல்லாம் கீழை கிடக்குது.
- பொதுவர் : (திடீரென்று கவலைக்குள்ளாகி) ஓ... அதுதான் எனக்குத் தெரியேல்லை. இதுக்கு முந்தி இப்படி நடக்கவேயில்லை. இண்டைக்குத்தான்.... ஓ.... சிவாயர்.... நான்.... நான்... என்ன செய்ய? எனக்கு... எனக்கு...
- சிவாயர் : (ஆதரவாக) பொதுவர்.... பொதுவர்... இதுகளுக்கெல்லாம் நீர் இப்பிடிக்கவலைப்படக்கூடாது எல்லாம் அவன் செயல். எல்லாம் அவன் செயல். என்னுடைய குருநாதர் சொல்லுவார் "டேய் தம்பி, ஆட்டுறதும் அவன், ஆடுறதும் அவன்; பாயிறதும் அவன், பறக்கிறதும் அவன்" எண்டு.
- அருளர் : (பொறாமையாக) உதெல்லாம் நாங்கள் முந்தியே சொல்லிப் போட்டம்.
- தியாகர் : ஓமோம்... ஆனால் நீங்கள் ஒண்டை விட்டிட்டியள் (குரலைத் தாழ்த்தி, மிகுந்த பக்திலயத்தோடு) வீசுகிறதும் அவன், விழுகிறதும் அவன்...

- சிவாயர் : (தியாகரைப் பார்த்தபடி சிறிது யோசித்துவிட்டு தலையை ஆட்டியபடியே பொதுவர் பக்கம் திரும்பி) பொதுவர்... "கவலைக்கு மருந்து கடன் கொடுத்தல்" பயப்படாதையும் உம்மிடை கவலையை எனக்குத் தாரும். என்னுடைய குருநாதரின்ரை பெயராலை எல்லாத்தையும் தீர்த்து வைக்கிறன்.
- பொதுவர் : (கவலை தோய்ந்த முகத்தோடு கீழே கிடக்கும் தாள்களைக் காட்டி) இதெல்லாத்தையும் நாலுதரம் அதிலை திருப்பித் திருப்பி வைச்சன். ஆனால் நாலு தரமும் அது பறந்திட்டுது. ஏன் பறக்கிது? அதுதான் எனக்குத் தெரியேல்லை. புறொபெசரும் இவையுங்கூடத் தெண்டிச்சுப் பாத்தும் ம்..ம் முடியேல்லை.
- அருளர் : இந்த இடத்திலை ஒரு சின்ன விளக்கம். எங்களாலை இது முடியாத அலுவல் எண்டு நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. அப்பிடி நினைச்சால் அது உங்கிடை பிழை.
- தியாகர் : ஊர்வலம்... கஷ்ட நிவாரணி...
- புறொபெசர் : (அவர்களுக்குச் சமீபமாக வந்து தன்பாட்டிலேயே) இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற் மட்டும் கிடைச்சால் பிரச்சினை தீர்ந்து போகும்.
- சிவாயர் : அ:..... அ:..... ஹா (சிரித்தபடி) என்னுடைய குருநாதர் சொல்லுவார் "டேய் தம்பி எல்லாரும் அழுதால் நீ சிரியடா வெண்டு" உங்களாலை ஏலாட்டில் கட்டாயமாக என்னாலை ஏலும்.
- அருளர் : (அவரை இடைமறித்து) புறொபெசரும் உதைத்தான் சொன்னவர், செய்ய முதல்.
- தியாகர் : ஓமோம்..... செய்தாப்பிறகு, "கொன்ஸ்ரன்ற்" எண்டுதான் சொல்லுகிறார்.
- சிவாயர் : (ஏளனமாக அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு தாள்களைப் பொறுக்கி அடுக்கியபடியே) என்னுடைய குருநாதர் சொல்லுவார். "டேய் தம்பி, எண்ணித் துணி கருமம் துணிந்த பின் மறந்து போ, எண்டு. (ஸ்ரூலை அணுகி அவரை அறியாமலே விசிறிக்கும் ஸ்ரூலுக்கும் இடையில் நின்றபடி அனைவரையும் பார்க்கிறார்.

அருளர், தியாகர், பொதுவர் அவரைப் பார்த்தபடி நிற்க புறொபெசர் தன் வேலையில் கவனமாய் இருக்கிறார். கையிலே இருக்கும் தாள்களை ஸ்ரூலில் மெல்ல வைத்து கையை எடுக்கிறார். அவை பறக்காது இருக்கின்றன. இந்நேரத்தில் பொதுவர் ஆச்சரியம் தாங்காது புறொபெசரை அணுகி)

பொதுவர் : புறொபெசர், புறொபெசர்... (ஸ்ரூலைக் காட்டுகிறார். புறொபெசர் உன்னிப்பாகப் பார்க்கிறார். பார்த்துக் கொண்டே ஸ்ரூலை அண்மித்து வரும்போது அவற்றை "லபக்" எனச் சிவாயர் எடுத்து விடுகிறார்)

புறொபெசர் : (ஸ்ரூலை நோக்கி நடந்தபடியே) முந்தி இருந்த நிலைமை மாறி இருக்க வேணும். இல்லாட்டில் இது நடந்திருக்கவே முடியாது. புறவிசை எப்படியோ இல்லாமல் போச்சது.

அருளர் : தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளுறதுதான் வீரருக்கு அழகு. வெற்றி எங்களுக்குத்தான். எங்களுக்கு முதலிலே தெரியும் வைக்கலாமெண்டு.

தியாகர் : ஏனெண்டால் இருந்த பொருள் பறந்தால் பறந்த பொருள் இருக்கத்தானே வேணும். (குழம்பியபடி நிற்கிறார் புறொபெசர். தன்னுடைய பைலை மீண்டும் பார்த்தபடி நிற்கிறார். சிவாயர் எல்லாரையும் பெருமித்தோடு பார்த்து)

சிவாயர் : இது என்னெண்டு என்னாலை செய்ய முடிஞ்சுதெண்டு நீங்கள் அதிசயிப்பீர்கள். என்னுடைய குருநாதர் சொல்லியிருக்கிறார் "எதையும் செய்ய முதல் என்னை யோசியடா எண்டு" இதையெல்லாம் வைக்க முதல் அவரை யோசிச்சுக் கொண்டு வைச்சன். என்னுடைய குரு... ஓ அந்த மகான்... இது மாத்திரம் தான் அந்த மகான்ரை அற்புதம் எண்டு நினைக்கக் கூடாது. அண்டைக்கொரு நாள் அவசரமாய் ஒரு இடத்துக்குப் போகவேண்டி இருந்திது. இந்த நேரத்திலை பஸ்கிடைக்குமோ எண்டு கவலைப்பட்டு அந்த மகான்ரை பேரை நினைச்சன். சொன்னால் நம்ப

மாட்டியள். ஒரு பஸ் பழுதாகி என்ரை வீட்டுக்கு முன்னாலை நிண்டு போச்சுது.

தியாகர் : சத்தியம் பண்ணிச் சொல்லுங்கோ இது உண்மையெண்டு.

அருளர் : (வெறுப்போடு குழந்தைப் பிள்ளைத்தனமாக) உது எங்களுக்கு முந்தியே தெரியும்.

பொதுவர் : (ஆர்வமேலீட்டினால்) அப்படியெண்டால் என்னை ஒருக்கால் அவரிட்டைக் கூட்டிக்கொண்டு போறியளோ?

சிவாயர் : அவரைக் காணுறது எண்டால் என்ன சில்லறை வேலையெண்டா நினைக்கிறியள். இமயமலையிலை பத்து மைல் உயரத்துக்கு ஏறி இருந்திட்டார். குளிர் எண்டால் கடுங் குளிர். நிண்டால் ஆள் ஐஸ் கட்டியாப்போம், எண்ணெண்டுதான் அந்த மகான் அங்கை இருந்தாரோ. கீழை கூட்டியாறதே பெரிய கஷ்டமாய்ப் போச்சு. ஒருக்கால் அவரிட்டைக் கேட்டன் "குருவே இமயமலையிலை இருந்துட்டு இஞ்சை இருக்கிறது எப்பிடி இருக்குது" எண்டு. உடனை அந்த மகான் சொன்னார் "எயர் கெண்டிஷன் (Air Condition) தியேட்டருக்குள்ளை இருந்திட்டு வெளியிலை வந்தது மாதிரி இருக்குதடா" எண்டு.

தியாகர் : அப்ப சுவாமி நினைக்கிற காரியம் சொல்லுவாரோ?

சிவாயர் : நினைச்ச காரியம் என்ன? நினையாத காரியமே சொல்லுறார். ஒருதரும் அவருக்கு முன்னாலை பொய் சொல்ல ஏலாது. இருந்தாப்போலை எனக்கொரு நாள் சொன்னார். "டேய் தம்பி, நீ எதையோ பற்றி யோசிக்கிறாய், எண்டு. நான் "இல்லை" எண்டன். வந்துதே அவருக்கு சிரிப்பு. அட்டகாசமாய் அ..... ஹா..... ஹா..... எண்டு வாய் விட்டுச் சிரிச்சுப்போட்டு, "பொய் சொல்லாதை" எண்டார். நான் உடனை உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிட்டன்.

- அருளர் : ஆனால் நான் உங்கிடை குருநாதரைப் பற்றிக் கேள்விப்படயில்லையே....
- சிவாயர் : அவருக்குப் பேர் புகழிலை அவ்வளவு விருப்பமில்லை. ஒருக்கா நானே அவரிட்டைக் கேட்டன் "ஏன் குரு உங்களுக்குப் பேரில்லை?. எண்டு. அவர் உடனை சொன்னார் "டேய் பேர் ஊர் இல்லாதவன் தான்ரா கடவுள்" எண்டு. பாருங்கோ தத்துவத்தை. நான் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு பேசாமல் இருந்திட்டன்.
- பொதுவர் : அப்ப அவற்றை தத்துவங்களை எல்லாம் புத்தகமாக அடிச்ச விட்டிருக்கினமோ? சிவாயர் உங்களிட்டை இருக்கே?
- சிவாயர் : பிறெஸ் ஒண்டும் சொந்தமாய் இல்லாததாலை இன்னுமொண்டும் அடிச்ச விடயில்லை. வாங்கின உடனை அடிச்ச விடத்தான் யோசிக்கிறார். இந்தச் சனங்கள் குடுக்கிற காச சிலவுக்குப் போதாதெண்டு அடிக்கடி சொல்லுவார். ஆனால் அவற்றை தத்துவங்கள் இருக்குதெல்லே... ச்சா.... அதுகளெல்லோ தத்துவங்கள்.
- பொதுவர் : உண்மையாய்ச் சிவாயர்... ஒரு தத்துவமாவது நீங்கள் எங்களுக்குச் சொல்லத்தான் வேணும். உண்மையிலை அந்த மகானைப் பற்றிக் கேட்க எனக்கு ஆசையாய் இருக்குது.
- அருளர் : எங்களுக்கும் இப்பதான் உங்களிலை நம்பிக்கை பிறக்குது. நீங்கள் கட்டாயம் சொல்லத்தான் வேணும்.
- சிவாயர் : சரி எல்லாரும் கேக்கிறதாலை ஒண்டு மட்டும் சொல்லறன். ஒருநாள் நானும் அந்த மகானும் ரோட்டிலை நடந்து கொண்டிருந்தம். இருந்தாப்போலை ஒரு கல்லைக் காட்டி "அது என்ன எண்டார்" நான் அதை வடிவாய்ப் பாத்தன். கல்லுத்தான். இருந்தாலும் குரு கேட்கிறார் எண்டு போட்டுப் பார்த்தன்... ம்.... கல்லுத்தான். பிறகு குருவைப் பாத்தன். என்னை ஒரு குறும்புப் பார்வை

பாத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். மெல்லமாய்ச் சொன்னன் "கல்லு" என்கு ஓ..... ஹொ..... ஹோ..... ஓ..... என்கு சிரிச்சு விழுந்தார். பிறகு என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார். "டேய் தம்பி.... அது தான்ரா கடவுள்" என்குடார். நான் திகைச்சுப் போனன். பிறகுதான் உண்மை விளங்கிச்சுது.

பொதுவர் : ஓ.... என்ன அற்புதம்...

அருளர், தியாகர்: இன்னுமொண்டு, இன்னுமொண்டு.

சிவாயர் : அந்த மகானைப் பற்றிச் சொல்ல நான் ஆர், ஆனாலும் கேட்டதுக்காக இன்னுமொண்டு மட்டும், நானும் குருவும் ஒருநாள் ஒரு காட்டுப் பாதையலை நடந்து வாறம். ரோட்டிலை இரண்டு பக்கத்திலையும் நெருஞ்சி முள்ளுப்பத்தை. திடீரெண்டு நெருஞ்சிப் பத்தையைக் காட்டி குரு கேட்டார். "டேய் தம்பி நீ இதுக்குள்ளை நடப்பியா" என்கு. நான் உடனையும் சொன்னன் மாட்டனெண்டு. அவர் சிரிச்சுக் கொண்டு சொன்னார் "நீ புத்திசாலி தான்ரா" என்கு.

பொதுவர் : எனக்கொண்டும் விளங்கேல்லையே.

சிவாயர் : அது விளங்காமல் இருக்கிறதுதான் நல்லது.

(புறொபெசர் இப்போது நாலு பேரையும் சமீபித்து)

புறொபெசர் : சிவாயர் உம்மிடை வித்தையை நம்ப ஏலாது. நான் எல்லாம் கணக்குப் பண்ணிப் பாத்திட்டன். உதெல்லாம் பறந்தே ஆக வேணும்.

சிவாயர் : (கடுமையாக) புறொபெசர் நீங்கள் என்னை அவமரியாதை செய்தால் அதைப்பற்றி நான் அதிகம் கவலைப்பட மாட்டன், ஆனால் என்னுடைய குருவை அவமதிக்கிறது என்னை அவமதிக்கிறதாகும். அதை என்னாலை பொறுக்க முடியாது. என்னுடைய குருவினுடைய அற்புதத்தை நீங்கள் எல்லாரும் பாத்தியள் பாத்ததை மறுக்க ஏலாது.

அருளர் : (கடுமையாக) சிவாயர் உது உங்களாலை மட்டும்தான் சாதிக்க ஏலும் என்கு நினைக்கக் கூடாது.

புறொபெசர் : (உரத்த தொனியில்) அசையும் ஒரு பொருள்....
அசைக்கும் விசை இல்லாமல் போகும்வரை....
அசைந்து கொண்டே இருக்கும்.

சிவாயர் : (ஆவேசத்தோடு) ஆடுகிறவன் அம்பலவாணன்,
ஆட்டுவிக்கிறவனும் அவன்தான்.

புறொபெசர் : சரி பாப்பம்... வையும் அதை.

சிவாயர் : (உரத்த குரலில்) ஆ.... குருவோடு போட்டியா?
கெடுதி கதவைத் தட்டுது. (ஆவேசத்தோடு ஸ்ரூலை
அணுகி மேல்நோக்கி) குருவே.... (வைக்கிறார் இது
நடக்கும்போது முன்னர்போல் விசிறியின் காற்றை
மறையாது ஸ்ரூலுக்குப் பின்னால் நின்று வைக்கிறார்.
தாள்கள் யாவும் பறக்கின்றன. அதிர்ச்சியோடு
தாள்கள் பறப்பதை வெறித்துப் பார்த்தபடி நிற்க,
பொதுவரைத் தவிர மற்றைய மூவரும் புன்னகை
பூக்கிறார்கள்)

அருளர் : உதுகள் பறக்குமெண்டு எங்களுக்கு முந்தியே
தெரியும்.

தியாகர் : ஒமோம், ஒருக்கால் பறந்தால் பிறகும் பறக்கும்...
இல்லாட்டில் பறக்கப் பாக்கும்... இல்லாட்டில்
பேசாமல் இருக்கும்.

(இனி வரும் வசனங்கள் தொனியிலே மெதுவாக
ஆரம்பித்து, படிப்படியாக ஆத்திரத்தில்
பேசப்படுவது, போன்று உயர வேண்டும். இவை
பேசப்படும்போது மீண்டும் "பிரச்சினை" அடிமேல்
அடிவைத்து வந்து தாள்களைப் பொறுக்கி விசிறியின்
ஓட்டத்தை நிற்பாட்டிவிட்டு தாள்களை ஸ்ரூலில்
வைத்துவிட்டு, பேசாமல் இருக்கும்படி
சபையோருக்குச் சைகை காட்டிவிட்டு மீண்டும்
அடிமேல் அடி வைத்து மறைகிறார். இவர்
வந்ததையும் செய்த கருமங்களையும் தாள்கள்
ஸ்ரூலில் இருப்பதையும் பின்னர் குறிப்பிடும்வரை
மற்றைய ஐவரும் காணக்கூடாது.

பொதுவர் : அப்பிடியெண்டால் புறொபெசர் இந்தப்
பிரச்சினைக்குத் தீர்வே இல்லையா?

புறொபெசர் : இந்தக் கொன்ஸ்ரன்ற் மட்டும் கிடைச்சுதெண்டால் பிறகு எல்லாம் சுகம்.

அருளர் : நாங்கள் உதைத் தீர்ப்பம். ஆனால் உவை நிக்கேக்கை செய்யமாட்டம்.

சிவாயர் : கடவுளைத்தவிர வேறை ஆராலையும் உது செய்யேலாது.

புறொபெசர் : அறிவை நம்பினால் ஆபத்தில்லை.

சிவாயர் : விஞ்ஞானத்தை நம்பி விதியைக் கைவிடாதை.

அருளர் : எங்களைக் கைவிட்டால் உன்பாடு ஆபத்து.

பொதுவர் : எனக்கேன் இந்த நிலை.

அருளர் : இருக்கிறதைக் கொண்டு வாழுறது தான் சிறப்பு.

தியாகர் : இல்லாட்டில் கேக்கலாம். கேக்காமலும் சாகலாம்.

சிவாயர் : நல்லவர் போனால் நரகம் சொர்க்கமாகும்.

புறொபெசர் : சக்தியை உண்டாக்கவுமேலாது. அழிக்கவுமேலாது. வேணுமெண்டால் மாத்தலாம்.

பொதுவர் : எப்படியெண்டாலும்... என்ரை நிலை மாறாதோ?

சிவாயர் : ஆண்டவன் நினைச்சால் அகிலமே தலைகீழ்.

அருளர் : நாங்கள் நினைச்சால் நீங்களே தலைகீழ்.

புறொபெசர் : சக்தி கட்டவிழ்த்தால் எல்லாமே தலைகீழ்.

தியாகர் : தலைகீழ்.... தலைகீழ்.... தலைகீழ்..... தலைகீழ்....

எல்லோரும் : தலைகீழ்.... தலைகீழ்..... தலைகீழ்.....

(சத்தம் திடீரென்று நிற்கிறது. ஓரிரு வினாடிகளுக்குப் பின்னர்)

பொதுவர் : புறொபெசர்... சிவாயர்... (தாள்களைக் காட்டி) காகிதங்கள். (எல்லோரும் மெல்ல இரண்டடி முன்னுக்கு எடுத்து வைத்து ஆச்சரியத்தோடு ஸ்ரூலிலுள்ள காகிதக் கட்டைப் பார்க்கின்றனர். ஆச்சரியக்குறிகள் மெல்ல நீங்கிய பின்னர், அருளர் மௌனத்தைக் கலைக்கிறார்.)

- அருளர் : நான் தான் அதெல்லாத்தையும் ஸ்ரூலை வச்சது.
- தியாகர் : நானும் தான்.
- சிவாயர் : இருக்கமுடியாது. இது என்னுடைய குருநாதரின் அற்புதம்.
- புறொபெசர் : இல்லை, இது ஒரு புறவிசையின் தொழிற்பாடு.
- பொதுவர் : கடைசியிலை அது பறக்காமல் இருக்குது.
- அருளர் : இனிமேல் அது பறவாது. அதுக்கு நான் உத்தரவாதம்.
- தியாகர் : நானும் தான்.
- சிவாயர் : என்னுடைய குருவின் ரை ஆசி. இனிமேல் பயமில்லை.
- புறொபெசர் : அந்த விசை திரும்பவும் வந்தால் இதெல்லாம் கட்டாயம் பறக்கும்.
- பொதுவர் : இதெல்லாம் பிறகும் பறக்குமோ. அப்பிடியெண்டால் எனக்கு இனி நிம்மதியே கிடையாதோ?
- சிவாயர் : பறந்தால் என்னுடைய குருவாலை நான் பறக்கும்.
- அருளர் : அதைப்பற்றிய கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம். நாங்கள் இருக்கிறம்.
- தியாகர் : ஒமோம்.... நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசியாதையுங்கோ.
- புறொபெசர் : நாலு மடையரைக் கும்பிடுகிற நேரம் நான் ஒரு புத்திசாலியின்ரை காலிலைவிழ்த்தயார்.
- இந்த வசனம் பேசப்பட்டதும் மற்ற நால்வர்கள் முகத்திலும் வெறுப்பும் அருவருப்பு உணர்ச்சியும், இனிப்பேசப்படும் வசனங்கள் வெறுப்புணர்ச்சியோடு தொடங்கி தொனியில் மெல்ல மெல்லக் கூடி கடைசியாகவுள்ள சில வசனங்கள் ஆத்திரத்தாலும் வெறுப்பாலும் கதைப்பது போல் உச்சத் தொனியிலே கத்தப்பட வேண்டும்.)
- சிவாயர் : காலிலை விழுந்தாலும் காட்டுமிராண்டிகளைக் கடவுள் ஏற்கார்.

- அருளர் : காலம் போனால் காட்டுமிராண்டியும் கடவுள் ஆகலாம்.
- தியாகர் : கடவுள் தூணிலுமிருப்பார், துரும்பிலும் இருப்பார்.
- சிவாயர் : என்னுடைய குரு இமயமலையிலை.
- பொதுவர் : பிரச்சினை இமயமலை அளவெண்டால் எல்லாரும் சாமிகள் தான்.
- அருளர் : நான் பொதுவருக்கு உலகத்தையே கொடுப்பன். ஆனால் உங்களால் அவருக்குச் சூரியனைக் கொடுக்க முடியாது.
- புறொபெசர் : இருட்டிலை இருந்து கொண்டு சூரியனைப் பாத்தால்... கண் கூசும்.
- பொதுவர் : உண்மையைப் பார்க்க மறுக்கிறவனே உண்மையான குருடன்.
- சிவாயர் : உண்மை, என்னுடைய குருவே உண்மை.
- அருளர் : இடி இடிச்சாலும் வானம் இடியாது.
- தியாகர் : வானம் இடிஞ்சாலும் எங்களுக்குச் சாவில்லை.
- புறொபெசர் : எண்டைக்கோ ஒரு நாளைக்குச் சாவை அறிவு வெல்லும்.
- பொதுவர் : காலந்தான் தீர்வோ... காலந்தான் தீர்வோ....
- தியாகர் (அற்பருக்குப் பணம் கிடைச்சால் சிவராத்திரியிலை சினிமாவுக்குப் போவார்)
- சிவாயர் : ஆத்திலை மிதக்கிற தாளங்காய்க்கும் கிணத்திலை விழுகிற கல்லுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை.
- புறொபெசர் : பூமியின்ரை இழுவையாலை பொருள் கீழை விழுகுது.
- அருளர் : ஒருக்கால் விழுந்தால் பிறகு எழும்பலாம்.
- தியாகர் : உதாரணம் வேணுமெண்டால் எங்களைப் பார்.
- சிவாயர் : நால்வர் போனால் சொர்க்கமும் நரகமாகும்.

- அருளர் : நாமார்க்கும் குடியல்லோம்.
- தியாகர் : நமனை அஞ்சோம்.
- பொதுவர் : நகரத்திலை நான்... நகரத்திலை நான்....
- சிவாயர் : காத்திலை பறக்கிற காத்தாடியை விட, கடலிலை மிதக்கிற கப்பல் மேல்.
- புறொபெசர் : கப்பலும் ஒரு நாள் கரைக்கு வரும்.
- அருளர் : கடலிலை நிண்டாலென்ன கரைக்கு வந்தாலென்ன கட்டாயம் நாங்கள் அதிலை ஏறுவம்.
- தியாகர் : ஏறினால் இறங்க மாட்டம்.... இறங்கினால் ஏறுவோம்.
- புறொபெசர் : அறிவு, அதை விட்டால் அழிவு.
- சிவாயர் : என்னுடைய குரு. அவர்தான் ஒளி.
- அருளர் : நான் காட்டுகிறேன் வழி.
- தியாகர் : ஊர்வலம் உலகத்துக்கு வழி.
- பொதுவர் : எவடம்..... எவடம்..... புளியடி.... புளியடி.
- புறொபெசர் : ஐசாக் நியூட்டன்... ஐசாக் நியூட்டன்.....
- அருளர் : முடியாட்சி குடியாட்சி.... முடியாட்சி.... குடியாட்சி
- தியாகர் : முடி.... குடி.... தடி....அடி....படி
- சிவாயர் : பாபா.... பாபா....பா....பா....வா.....வா....வா...வா
- பொதுவர் : எவடம்..... எவடம்
- அருளர் : தியாகர்: புளியடி..... புளியடி.....
- பொதுவர் : எவடம்.... எவடம்.....
- அருளர் : தியாகர், சிவாயர், புறொபெசர், புளியடி..... புளியடி..... மீண்டும் எல்லோரும், எவடம்..... எவடம்.... புளியடி.... புளியடி.
- பொதுவர் : பிரச்சினை.... பிரச்சினை.... பிரச்சினை.... பிரச்சினை....
- அருளர் : நாங்கள் தீர்ப்பம்...
- தியாகர் : நாங்கள் தீர்ப்பம்....

- சிவாயர் : குருவை நம்பு.... தீர்வைக் காண்பாய்....
- புறொபெசர் : கொன்ஸ்ரன்ற் கிடைச்சால்..... தீர்வு கிடைக்கும்.
- சிவாயர் : சர்வஸ்சிய யோச்சனம் சாஸத்திரம்.... தார்மீக ஷேத்திரம் கேத்திரம் (திடீரென்று மேடை விளக்குகள் அணைகின்றன இருட்டின் நடுவே குரல்கள் கேட்கின்றன)
- பொதுவர் : வழிஎங்கை.... வழி எங்கை....
- அருளர் : இஞ்சை இருக்கு... இந்தப்பக்கம் வாரும்... இஞ்சை இருக்கு.
- தியாகர் : இது அகண்ட பாதை எல்லாரும் போகலாம்.... இஞ்சை இருக்கு.
- சிவாயர் : இஞ்சை இருக்குது பாதை.... இதாலை வாருங்கோ.... ஓ.... வெளிச்சம் தெரியுது.... வந்து பாருங்கோ... இதாலை வர்ருங்கோ
- புறொபெசர் : பொய்க்குப் பின்னாலை போகாதையுங்கோ. அறிவை விட்டால் அழிவு.... இஞ்சை இருக்கு அறிவுப்பாதை இதாலை வாருங்கோ.... இதாலை வாருங்கோ....
- அருளர் : பொய்... உதெல்லாம் பொய்... இதாலை வாருங்கோ...

இப்போது திடீரென ஒரு ஒளிப்பொட்டு நடு மேடையில் ஒளியைப் பாய்ச்சிப் பிரகாசிக்கின்றது. இந்த ஒளிப்பொட்டின் மத்தியிலே பொதுவர் முடங்கியபடி குந்தி இருக்க, அவரைச் சுற்றித் தியாகர், அருளர், சிவாயர் ஆகியோர் நின்று "இதாலை வாருங்கோ.... இதாலை வாருங்கோ" எனக் கூறியபடி பொதுவரைத் தம்பால் இழுப்பதுபோன்று பாவனை செய்கின்றனர். இப்பாவனை சிறிது நேரம் தொடர அங்குமிங்கும் இழுபடும் பாவனையோடு பொதுவர் மெல்ல எழுகிறார். இவர் எழும்போது தியாகர், அருளர், சிவாயர் ஆகியோர் தமது கைகளைக் கோர்த்துப் பிடித்தபடி ஆவேசமாக உடலை உள்ளும் புறமும் ஆட்டியபடி தமது குரலைப் படிப்படியாகக் கூட்டி உச்சத் தொனியில் "இதாலை வாருங்கோ.... இதாலை வாருங்கோ.... இது நல்ல பாதை" என மாறி மாறிக் கூவுகின்றனர். பொதுவரும் இழுபடுவது போன்ற தனது பாவனையை சிறிது நேரம் உக்கிரமாக்கிப் பின்னர் அவர்களை வெறுப்போடும் கோபத்தோடும் தள்ளும் பாவனையோடு

அவர்களின் பிடியைத் தகர்த்து வெளியே வருகிறார். தள்ளுவது போன்று பொதுவர் பாவனை செய்யும் பாது மற்ற மூவரும் தாக்குண்டவர் போல மேடையிலே சா கின்றனர். பொதுவர், தியாகர், அருளர், சிவாயர் ஆகியோரது இந்தப் பாவனைகள் ஒரு தாளத்தோடு செய்யப்படுவது நல்லது.

மேலே கூறியது போன்று மூவரது பிடி "வலிருந்தும் பொதுவர் விடுபடும்போது, மற்ற ஒளிப்பொட்டுகளும் மேடை முழுவதும் தம் ஒளியைப் பரப்புகின்றன. இந்நேரத்தில், மற்ற மூவரோடும் சேராது ஒரு புறத்தே விலகி நின்ற புறொபெசரைப் பொதுவர் மிக உறுதியாக அணுகி, தனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற பாவனையோடு அவரை மின் விசிறிக்கு முன்னால் அழைத்து வருகிறார். வந்ததும், மற்றைய ஒளிவிளக்குகள் மங்கி மறைய கீழ் மேடை வலப்புறத்தே மின் விசிறிக்கு ஒளியூட்டிய ஒளிப்பொட்டு மாத்திரம் தன் ஒளியைப் பரப்பிப் பிரகாசிக்கின்றது. இந்த ஒளிப்பொட்டினுள்ளே நின்றபடி பொதுவர் மிகக் காத்திரமாகப் பாவனை மூலம் தனது பிரச்சினைகளைப் புறொபெசருக்கு விளக்க முற்படுகின்றார். பாவனை நடக்கும்போது இந்த ஒளிப்பொட்டும் மங்கி மறைகிறது. இருட்டில் திரை மூடிக் கொள்கிறது.

முற்றும்.